

čtvrtletník / léto 2018

od Stožce po Rožmberk



LIPENSKO

tipy na výlety
novinky
historie
příroda
lidé



HOTEL RELAX
tam, kde Lipno
je nejširší



Dolní Vltavice



HRR WELLNESS & SPA – BAZÉN & WHIRLPOOL & SAUNY & PRIVÁTNÍ ZÓNA ZREGENEROVAT TĚLO I MYSL MŮŽETE V NAŠEM NOVÉM WELLNESS CENTRU



- NOVÉ LUXUSNÍ APARTMÁNY
- VENKOVNÍ GRIL BAR
- VLASTNÍ PŘÍSTAVIŠTĚ A PLÁŽ
- PŮJČOVNA MOTOROVÝCH ČLUNŮ



www.hotelresortrelax.cz

UŽIJTE SI KVETOUČÍ LIPENSKO



Krásné léto, vítejte opět na Lipensku!

Plachty jsou napnuté, rybářské pruty nahozené, kanoe vyspravené a naleštěné, opalovací krémy nakoupené, rezervace v kempech, penzionech a hotelech zamluvené. Čas prázdnin, dovolených a odpočinku na Lipensku je zase tady. Proto vás, milí hosté, vítáme nejenom v krásné přírodě od Stožce až po Rožmberk nad Vltavou, ale také na stránkách našeho časopisu. Lipenští podnikatelé ve všech obcích naší oblasti se jako každý rok na vás návštěvníky nejen těšili, ale především připravovali. Investovali, vylepšovali, ladili, přibírali zaměstnance, riskovali. Vše pro blaho vás návštěvníků, kterých si

v naší turistické oblasti velice vážíme a uvědomujeme si, že jste pro nás ohromně důležitou součástí místní ekonomiky. Chtěl bych vám všem popřát krásné léto, mnoho zábavy a radosti na řece Vltavě jak nad Lipnem, tak i pod ním, pestré programy pro horké letní dny, úžasné západy slunce a vlahé večery pro vaše rozjímání na teráskách a u vody a štěstí při trávení chvilky odpočinku s vašimi nejbližšími přáteli a rodinou. Lipensko a my všichni jsme tu od toho, aby se vám u nás líbilo, a věříme, že i díky časopisu Lipensko budou vaše dovolené plné pozitivních emocí. Užijte si léto.



Za celou redakci
a Turistický spolek Lipenska
Jiří Mánek



**SPARTAN
RACE
NA LIPNĚ**

ČTĚTE NA STRANĚ 20

OBSAH

07



12
KRÁLOVSKÁ
DOVOLENÁ
NA LIPNĚ

18
OSTROV
PLNÝ KRÁLÍKŮ



30
LESOPARK
ADALBERTA
STIFTERA



72

LOUČOVICE
BOULDEROVÉ

102
PŘÍTOMNOST
PROTKANÁ
MINULOSTÍ



LIPENSKO

Čtvrtletník, lifestyleový turistický magazín z oblasti Lipenska, od Stožce po Rožmberk / Editor: Jiří Mánek / Šéfredaktor: Pavel Pechoušek / Korektury: Šárka Stoszková / Redakční rada: Adéla Černá (Černá v Pošumaví), Hynek Hladík (Prachatice), Šárka Stoszková (TSL), Jiří Mánek (TSL), Petr Studnička (Praha), Jan Straka (Vyšší Brod), Marie Šotolová (Boleticko, z.s.), Tereza Wilzingová (Frymburk) / Design a DTP zpracování: David Plouhar, MONELLO design atelier / Barevné korekce a retuš: Jiří Kořan / Inzerce: Jiří Mánek, tel.: +420 731 530 475, jiri.manek@tslipenska.cz / Objednávky: Šárka Stoszková, tel.: +420 725 372 630, e-mail: sarka.stoszkova@tslipenska.cz / Vydavatel a adresa redakce: Turistický spolek Lipenska, IČ: 05044791, Loučovice 51, 382 76 Loučovice, e-mail pro korespondenci: jiri.manek@tslipenska.cz, www.tslipenska.cz / Tisk: HEAT-TECH s.r.o. / Léto 2018, ročník 3 / Evidenční číslo: MK ČR E 22644 / ISSN: 2533-4514 / Přetisk a jakékoli šíření povoleno pouze se souhlasem vydavatele.

LIPENSKÉ KEMPY SE KAŽDOROČNĚ ZVELEBUJÍ SOUKROMÝMI INVESTICEMI ZA DESÍTKY MILIÓŇŮ

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO ADÉLA ČERNÁ

Desítky milionů korun před letní sezonou investovali majitelé či pronajímatelé kempů na Lipensku do svých provozů. Návštěvníci se tak mohou těšit na nové restaurace, pergoly či místa pro posezení. Ale také na nové chatky či sociální zařízení.



Lipensko je rájem kempů a kempingu. V destinaci od Stožce až po Rožmberk okolo řeky Vltavy a lipenské nádrže jich je přes dvacet. „Kemping znamená specifickou klientelu, která má ráda více volnosti, více přírody, více nezávislosti, více prostoru, ale stačí jí méně super komfortu a nás těší, že se kempingu a kempařům na Lipensku daří. Nicméně i nároky vyznavačů kempingu dnes rostou, a proto kempaři své kempy stále zdokonalují a investují nemalé prostředky do vybavení, do půjčoven i do animátorů, aby se jejich klientům na Lipensku líbilo. Každoročně to jsou desítky milionů ze soukromých

prostředků podnikatelů, které infrastrukturu kempů zlepšují,” říká Jiří Mánek, předseda Turistického spolku Lipenska, který se stará o cestovní ruch v celé oblasti.

Společnost Ingetour již více než 15 let vlastní nebo provozuje pět kempů na celém toku Vltavy, například ve Vyšším Brodě nebo Rožmberku. V každém z nich přes léto přespí až 40.000 lidí. Většinou zde hledají ubytování vodáci, kteří si postaví stan, ale jsou zde k dispozici i chatky, menší ubytovny, stany s podsadou nebo teepee. Do každého z kempů firma před sezonou investuje 5 až 10 milionů korun. „Například kemp ve Vyšším Brodě če-



„Kemping“ znamená specifickou klientelu, která má ráda více volnosti, více přírody, více nezávislosti, více prostoru, ale stačí jí méně super komfortu a nás těší, že se kempingu a kempařům na Lipensku daří.



kají terénní úpravy parkovacích ploch, rozšíření terasy a venkovního posezení u občerstvení," uvádí Pavel Mačuda z firmy Ingetour. Návštěvníci kempu v Rožmberku nad Vltavou se mohou těšit na rozšířené množství sociálních zařízení. V Nahořanech bude od nové sezóny rozšířené množství kempovacích ploch a možná i nové chatky.

Novým provozovatelem **vltavského kempu v Rožmberku nad Vltavou** jsou zhruba jeden rok manželé Dobiášovi. Kemp se před sezónou dočkal začátku generální rekonstrukce, která ale bude hotová až příští rok. Výše investovaných prostředků se bude pohybovat mezi osmi až deseti miliony korun. Vedle provozovatele se na financování bude podílet i samotné město Rožmberk nad Vltavou.

„Investice do kempu ze zdrojů provozovatele i města Rožmberk nad Vltavou jdou do milionů. Podstatnou část nákladů hradí provozovatelé. V letošním roce by měla vodáky přivítat nová kuchyně se všemi hygienickými parametry – sklady, přípravný, sociální zařízení pro zaměstnance. Opravena by měla být terasa, bar s venkovním posezením, tanečním místem a hernou. Bude zde 30 nových dřevěných chatek. Podél hlavní cesty v kempu budou přidána osvětlení. Letos by se provozovatelé kempu také chtěli zaměřit více na cílovou skupinu rodiny s dětmi a vylepšit personální služby," uvedla starostka Rožmberka Lenka Schwarzová.

Majitelem **Camping Resortu ve Frymburku** je Hanne Wilzing. Kapacita kempu je 140 karavanových a stanových míst a 107 lůžek na ubytování v mobilních domcích, při maximální obsazenosti se sem vejde až 600 lidí. Před začátkem sezóny zde investovali více než 4 miliony korun. Za posledních pět let je to přibližně 15 milionů. „Letos jsme zrekonstruovali prostor celé recepce pro přijímání hostů a kempový obchod. Nová je elektrifikace celého kempu - moderní přípojky pro pohodlí hostů se vzdáleným přístupem na ovládání elektřiny přímo z recepce. To znamená úsporu energie. Vybudovali jsme také rozvody vody po celém

kempu a kompletně novou moderní budovu sprch a toalet," uvedl Wilzing.

Protože je Hanne Wilzing původem Holanďan, jezdí sem nejvíce cizinců, většinou právě Holanďanů, ale i Němců a Rakušanů. Samozřejmě nechybí ani Češi. „Díky terasovitému uspořádání kempu mají hosté unikátní výhled na jezero z téměř všech karavanových a stanových míst i mobilních domků. Právě komfortní ubytování ve vybavených mobilních domcích oceňují rodiny s dětmi," uvedl Wilzing. Hosté ze zahraničí do jejich rodinného kempu přijíždějí velice rádi i proto, že spolu s manželkou plyně ovládají šest světových jazyků.

Kemp Jestřábí v Černé v Pošumaví je zase známý tím, že je otevřený celoročně a jeho provozovatelé se zaměřují na kvalitní nabídku tradičního i méně známého sportovního vyžití, které nabízí především mladým, aktivně žijícím rodinám. V kempu je celoročně otevřená sportovní půjčovna, kde si na své přijdou všechny věkové kategorie. Podobná nabídka adrenalinových atrakcí není na celém Lipně. „Pro aktivní sportovce je zde nově v nabídce opravdová lahůdka - tandem Windsurfing," uvádí provozovatel kempu Petr Beneš. Jedná se o jeden windsurfing poháněný dvěma plachtami. Hosté si zde užijí i extrémnější zábavu – např. Flyboard, což je speciální zařízení s vodními tryskami, které umožní zájemcům létat nad vodou, Surfbike, to je speciální kolo, na kterém se dá jezdit po vodní hladině, a Aquaskipper, zjednodušeně řečeno vodní skákadlo. Také zde pořádají projížďky na extra velkém katamaránu, na který se pohodlně vejde až deset osob. Novinkou zdejší vodní flotily budou letos mořská šlapadla poháněná slunečními kolektory pro čtyři až pět osob s velkými skluzavkami a čluny s motorem. Před sezónou tu do nutných oprav investovali částku kolem jednoho milionu korun. Za posledních pět let převýšily investice do kempu a sportovní půjčovny částku 15 milionů.

Do kempu Modřín investoval jeho majitel společnost Lipnoservis částku zhruba 500 tisíc korun. Investice putují zejména do zábavních prvků a posílení kvality volného času hostů. Nově zde bude minigolf, zrekonstruované je hřiště na pétanque a pingpongová aréna. Animace s lišákem Foxem, který je symbolem Lipna nad Vltavou, budou letos v pohádkovém stylu – každý den je naplánovaný zábavný program, který zakončí vždy jedno interaktivní divadelní ztvárnění klasických pohádek.

Kemp U Kukačků v Pihlově u Horní Plané provozují od roku 2012 manželé Marešovi. Jezdí sem převážně Češi především kvůli klidu a rodinné atmosféře celého kempu. Výhodou je, že tu mají otevřeno celoročně. „Před sezónou jsme postavili novou kolárnu, opravili jsme sociální zařízení a postarali se o kvalitnější zabezpečení kempu," uzavřela Miroslava Marešová.



NA LIPNĚ SE USADIL PLAMEŇÁK

TEXT ADÉLA ČERNÁ FOTO PETR BENEŠ

Od května letošního roku se v Černé v Pošumaví vyskytuje velký růžový plameňák. Na výšku má asi dva metry a váží něco kolem sto padesáti kilogramů. Ne, nejde o kapitální kousek hodný zápisu do knihy rekordů, nýbrž o zbrusu nové šlapadlo určené pro čtyřčlennou posádku.

Velký růžový plameňák je nejvýraznějším zástupcem nové flotily šlapadel a dalších plavidel v kempu Jestřábí. Svězt se tak můžete nejen na velkém plameňáku, ale své šlapací dovednosti z dětství zúročit i v nejnovějších modelech Brouků.

Další žhavou novinkou je i model určený pro všechny, kteří si chtějí užít pohyb na vodě bez námahy, nebo pro ty, kteří prostě šlapat nemohou. V půjčovně je k dispozici i šlapadlo na solární pohon. Sluneční kolektory jsou umístěny na stříšce, a tak je takové šlapadlo vhodným dopravním prostředkem i pro vozíčkáře. Ve stínu, za tichého bublání motoru se tak mohou doplavat objevů chtívají rekreační i na dva kilometry vzdálený ostrov Tajvan.

Nová šlapadla ale zdaleka nepřinesou radost jen dospělým, na většině z nich jsou umístěny skluzavky, které si dosyta užijí především děti. Obrovskou výhodou všech nových modelů není jen maximální bezpečnost posádky, ale i schopnost šlapadel vyjíždět na břeh díky zakomponovaným kolečkům. Možnost jednoduchého nalodění již na souši tak ocení právě vozíčkáři, pro něž je v kempu i skvělé zázemí – bezbariérovým sociálním zařízením počínaje a bezbariérovými přístupy v celém kempu konče.

Co však podniknout, když „šlapací“ zábavě vítr nepopřeje? I na tuto situaci jsou v půjčovně sportovního vybavení připraveni a dostatečně zásobeni dalšími no-

vinkami. Do rozsáhlé flotily stand-up-paddleboardů letos přibýly nové modely vhodné i do větších vln. Stablní jízdu bez pádu do vody si tak i ve vlnách užije i úplný začátečník.

Doslova Formuli 1 ve výuce windsurfingu zaujímá další z novinek půjčovny, a tím je megaboard, který lze osadit dvěma windsurfingovými plachtami. Na jednom plováku tak nyní i se žákem může stát instruktor a krůček po krůčku naučit surfovat ve větru i naprostého laika. Pro již ostřílené surfaře je pak takový plovák výhodný, když chce do tajů tohoto větrného sportu zasvětit i své nejbližší. Tento velký plovák totiž pohodlně uveze i tři osoby. Radost z windsurfingu tak nyní může sdílet celá rodina.

Patříte-li k adrenalinovým nadšencům, či milovníkům naprostých unikátů, které jinde nenajdete, můžete vyzkoušet i foilsurfing. Hydrofoiling je již běžný v jachtingu i kitingu, vy si však můžete vyzkoušet sjet svou první vlnu na speciálním foilovacím paddleboardu. Stačí jen pořádně zabrat na začátku, a pak už se vezete takřka bez námahy. Jediné, co opravdu potřebujete, je smysl pro rovnováhu a rytmus, zkrátka, jako když tančíte.

Novinek v půjčovně letos najdete mnohem více, tak se přijďte přesvědčit, že na Lipně si užijete zábavu za každého počasí. V nabídce půjčovny totiž ani letos nebudou chybět elektrokoloběžky, skiky, streetsurfy, jednokolka ani standardně vybavená kola.



**KRÁLOVSKÁ
DOVOLENÁ
NA LIPNĚ**



Ještě více zábavy pro celou rodinu nabízí na toto léto areál v Lipně nad Vltavou. Královský balíček se zvýhodněným vstupem pro rodiny s dětmi do dvou celorepublikově unikátních atrakcí, kterými jsou Království lesa a Stezka korunami stromů.

Kolotoče, tobogány, lanovky, lávky, obří trampolíny, houpačky, prolézačky, hrady, bludiště, ale i stádo živých koziček – vše na jednom místě uprostřed malebného šumavského lesa - atrakce, které ve své velikosti, množství, rozmístění a propojení u nás nemají obdoby. Zábavný park Království lesa v Lipně nad Vltavou je ideálním cílem pro rodinný výlet, lákává je také zhruba hodinová dojezdová vzdálenost z Českých Budějovic, super je zlevněné rodinné vstupné pro tuto sezónu. Lipenský areál vychází tímto způsobem vstřícně pro početným rodinám, zatím se o to snaží jako jediný subjekt svého druhu v České republice. Balíčky jsou v prodeji na pokladnách, online nebo v Infocentru Lipno. U smluvních ubytovatelů je pak mohou hosté získat společně s ubytováním.

Ozdobou Království je lanové centrum, hrad, jehož dominantou jsou dvě impozantní věže. Mezi nimi jsou desítky metrů lanoví, které prověří motorické schopnosti každého návštěvníka. Ty připomínají stezky pro veverky, kuny, jezevce nebo lišky. Děti tu odhalí tajemství skrytá v útrobách lesa a zároveň se naučí rozeznávat stromy, poznávat zvířecí stopy, pochopí zákonitosti života lesního společenství nebo zjistí, jaké vlastnosti má dřevo díky interaktivním edukačním prvkům.

Vyzkoušet jen tuto celou sestavu odshora dolů a od začátku do konce zabere klidně dvě hodiny vyplněné zábavou i přijatelnou porcí adrenalinu. No a nabažit se všech atrakcí v Království lesa může zabrat klidně... i několik dní. Nakonec vaše děti zjistí, že ještě nebyli v Pavoučkově domečku nebo v mraveništi a budou chtít přijít znovu...

Animační programy v Království lesa zdarma

Květnové a červnové soboty a také soboty v září a říjnu patří v Království lesa divadelním představením, kejklřím i přehlídkám sov a dravců. Návštěvníci unikátního rodinného parku, který je ukryt v malebném šumavském lese nedaleko Stezky korunami stromů, se mohou těšit na zpestření v podobě odpoledního programu pro děti i dospělé. V rámci toho se každou květnovou a červnovou sobotu představí například jeden z nejlepších českých kejklřů Půpa, bubeníci na africké bubny Djem-Bo-Djem, sokolníci s dravci a sovami nebo loutkové divadlo s pohádkami pro děti. Chybět nebude ani oblíbený maskot lišák Fox s animačními programy a dětskou diskotékou.





Královský balíček v ceně 1199 Kč zahrnuje lanovku, vstup do Království lesa, sousední unikátní Stezku korunami stromů pro 2 dospělé a děti v počtu od jednoho do čtyřech. S kartou hosta Lipno.card získáte k rodinnému vstupnému do Království lesa dárek pro vaše děti a tobogán zdarma ke vstupu na Stezku korunami stromů.

OSTROV NA LIPNĚ JE PLNÝ KRÁLÍKŮ

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO VOJEN SMÍŠEK

Jmenují se například Bob nebo Ferda, k tomu mají několik dalších ušatých kamarádů a na Králičím ostrově uprostřed lipenského jezera, asi 400 metrů od lipenské loděnice, mají své letní sídlo.

Králíky a morčata, kteří se sem dostali z pevniny na začátku května a v říjnu poputují zpátky, zde mohou navštívit rodiny s dětmi v rámci animačních programů, které se budou pořádat dvakrát týdně. „Ostrov je totiž volně přístupný, pokud se tam dopravíte na lodkách, šlapadlech či jiných plavidlech, která jsou k zapůjčení v Lipně nad Vltavou. Zvířata jsou na lidi zvyklá a nechají se pohladit i krmit,“ uvedl mluvčí destinace Lipno Vojen Smíšek.

Králíci a morčata nemají ve svém letním sídle žádné přirozené nepřátele a tak se nerušeně rozmnožují. Kolik jich bude na podzim, tak nikdy není jisté.

Na Králičí ostrov je přepravil stříbrný olympijský medailista z Barcelony, veslař Václav Chalupa, který se o ně přes zimu společně se svými lipenskými sousedy stará. „Je to už taková tradice. Ušáků je hodně, a tak si je už několik let berou místní na zimu domů. Postarají se o ně a děti mají ze zvířátek radost,“ říká Chalupa.

Ten se na Lipno loni přestěhoval a provozuje zde svůj penzion a vede veslařský klub.

Nápad umístit na kdysi zanedbaný ostrůvek zvířátka a přilákat na něj návštěvníky vzešel od starosty Lipna nad Vltavou Zdeňka Zídka. Obec na ostrově tedy před pár lety nechala vysekat trávu, postavila králičí krmítka a vysadila několik párů ušáků. Od té doby tu králíci tráví léto.

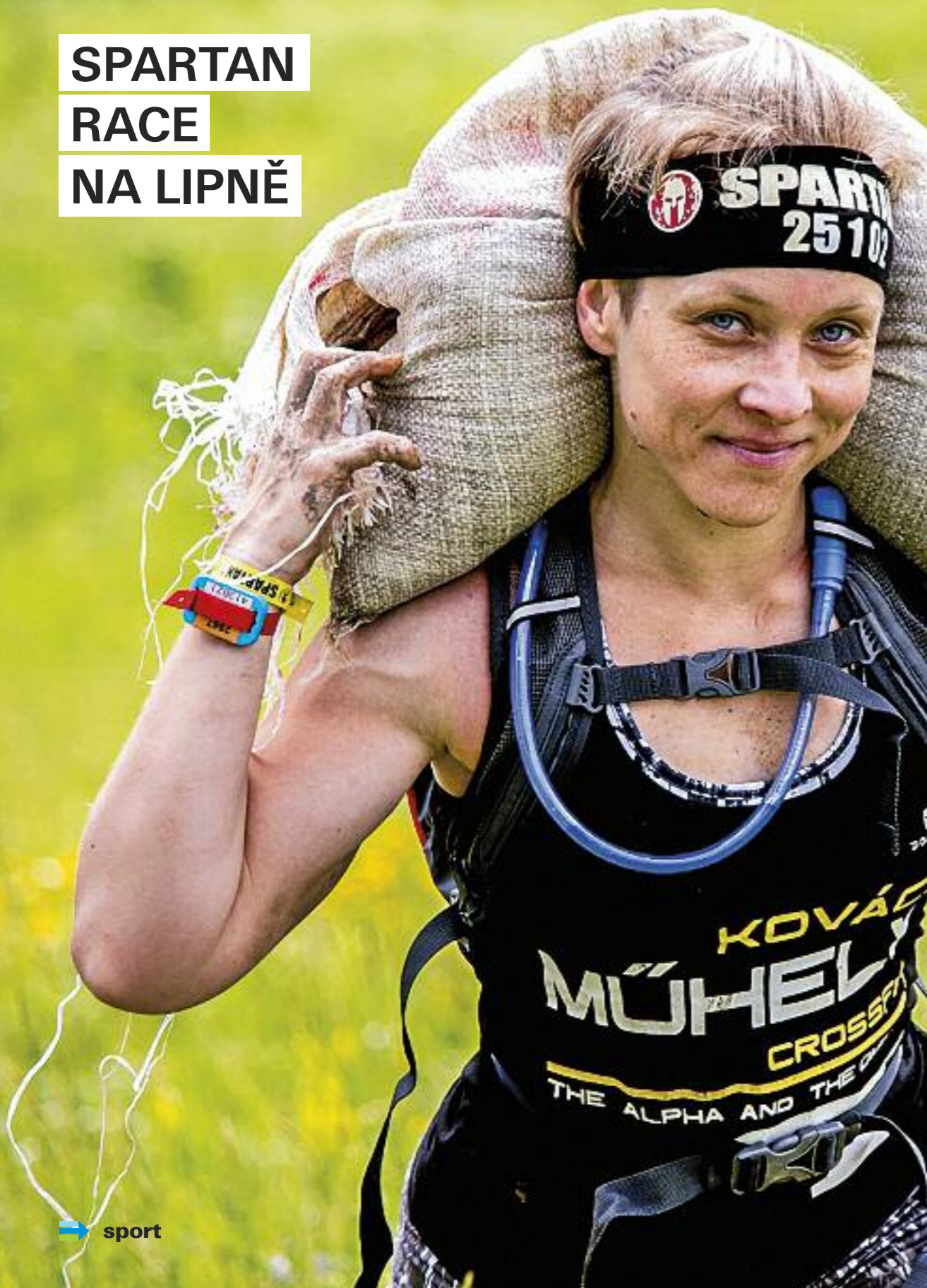
Předobrazem jihočeského Králičího ostrova je japonský ostrůvek Okunošima, nazývaný Usagi Džima – tedy Ostrov králíků. Během 2. světové války na něm Japonci vysadili osm králíků, kteří se rozmnožili a postupně obsadili celé jeho území. Nyní jde v Japonsku o oblíbenou turistickou atrakci. Tuzemský ostrov je v porovnání s tím japonským podstatně menší. Má asi jen 700 metrů čtverečních.

Králíci se vrátí na pevninu v průběhu října, záležet bude na počasí. „Než přijdou první mrazíky, budu je převážet domů do králičárny. Nebudou mít na ostrově co žrát, nezmrzli by, ale po ledě by utekli nebo by si je našla liška. Uvidíme kolik jich bude,“ usmívá se Chalupa.



Předobrazem jihočeského Králičího ostrova je japonský ostrůvek Okunošima, nazývaný Usagi Džima – tedy Ostrov králíků.

SPARTAN RACE NA LIPNĚ



Jeden z nejznámějších a nejpoblárnějších závodů překážkového běhání se v letošním roce dostává na Lipno. Spartan Race je kombinací běhu a zdolávání překážek, který se koná za jakéhokoliv počasí a prověří nejen fyzickou, ale i psychickou zdatnost závodníků. Svou lipenskou premiéru bude mít 22.– 23. 9. na pláži a v přístavu v Lipně nad Vltavou. Bude se jednat o takzvaný Spartan Trifecta, kdy se během víkendu uskuteční hned 3 závody najednou. Účastníci tak mohou startovat na trať *Sprint* na 5+ km a 20 překážek, *Super* na 13+ km a 25 překážek nebo *Beast* na 20+ km a 30 překážek. O možnost účasti nejsou připraveny ani děti, pro které bude oba dny otevřen závod Spartan Kids pro věkovou kategorii 4– 14 let.



ADALBERT STIFTER – NEJSLAVNĚJŠÍ RODÁK Z ÚZEMÍ DNEŠNÍHO LIPENSKA

TEXT PAVEL PECHOUŠEK S UŽITÍM MATERIÁLŮ PAMÁTNÍKU-RODNÉHO DOMU A. STIFTERA

Doma se mu říkalo Bertl. V Horní Plané se mu říkalo Stifter-Bertl. Na gymnáziu v rakouském Kremsmünsteru byl nazýván „Stifter Adalbertus, Bohemus Oberplanensis“ v překladu: "Adalbert Stifter, Čech Hornoplanský". Letos si od smrti tohoto nejznámějšího spisovatele z oblasti dnešního Lipenska připomínáme 150. výročí.

Rodné stavení číslo popisné 21 v Horní Plané slouží jako muzejní památník provázející životem a dílem zdejšího nejslavnějšího rodáka Adalberta Stiftera, který proslul především jako spisovatel. Přibližuje návštěvníkům nejen jeho talent, ale především jeho vztah k rodnému kraji a k Šumavě, dnešnímu Lipensku.

Památník Adalberta Stiftera byl otevřen roku 1960 zásluhou historika a památkáře Dr. Huga Rokyty. Kromě stálé expozice se zde konají sezónní výstavy a četné akce. Je zde také k vidění dlouhodobá expozice o krajině, domech a lidech před vybudováním Lipna. Dne 9. června 2018 bude zahájena nová výstava ilustrace knih Adalberta Stiftera.

Stifter patří k nejvýznamnějším představitelům uměleckého směru známého jako *biedermeier*. Je dodnes aktuální svou kritikou vyhocených vztahů mezi národy. Díky jeho příkladným postojům ve vztazích mezi českým a německým obyvatelstvem zemí Koruny české po něm bylo pojmenováno sdružení Adalberta Stiftera, které se zabývá podporou česko-německého porozumění – to funguje v Mnichově, hornoplánské bylo bohužel zrušeno. Stifterův



Rodný dům Adalberta Stiftera v Horní Plané

zvláštní význam tkví také v tom, že jeho dílo bylo přeloženo do 27 jazyků, čímž zprostředkoval krásy kraje dnešního Lipenska celému světu.

Adalbert Stifter pocházel ze starobylé rodiny tkalců. Příjmení Stifter patřilo v Horní Plané k jedněm z nejčastějších. Narodil se 23. října 1805 jako nejstarší syn tkalce Johanna Stiftera a jeho ženy Magdaleny. Jeho otec později provozoval i obchod se lnem a obilím. Vedle matky se o výchovu starali především prarodiče. Sám Adalbert mnohem později o svém dětství řekl: „Jako chlapec jsem trápil všechny lidi kolem sebe, zvláště pak otce a matku, otázkami po původu všech věcí, které nás obklopují, zvláště nebeských jevů a světa rostlin.“

V šesti letech nastoupil Adalbert do školy v Horní Plané. Když mu bylo 12 let, zahynul jeho otec pod převrženým vozem naloženým lnem na jedné ze svých obchodních cest. Tato ztráta se rodiny a zvláště mladého Stiftera velmi dotkla. Dokonce se rozhodl vyhladovět k smrti a držel dvoudenní hladovku.

Ve 13 letech odešel na doporučení svého učitele studovat na klášterní gymnázium do Kremsmünster v Horním Rakousku. Do Horní Plané jezdil jako student každé prázdniny a v dospělosti na různé dlouhé pobyty a návštěvy. Naposledy navštívil své rodné městečko tři měsíce před smrtí – v říjnu 1867. Tehdy do Horní Plané přijel, aby byl osobně přítomen instalaci pamětního kamene, který nechal na památku své matky zasadit do zdi kostela sv. Markéty na náměstí.

Co se osobního života týká, tak se v roce 1828 při svém pobytu doma v Horní Plané seznámil s Fanny Greiplovou z Frymburku. Stala se jeho životní láskou, ale v naplnění vztahu, který trval několik let, Stifterovi bránila jeho nerozhodnost a nevyrovnanost. Po maturitě započal studia práv a přírodních věd na vídeňské univerzitě, ale studia předčasně ukončil. V roce 1832 potkává ve Vídni Amalii Mohauptovou, svou budoucí



Reliéf s podobiznou Adalberta Stiftera umístěný na jednom z kamenů pod Trístoličnickem na bavorské straně.



Interiér expozice v Rodném domě Adalberta Stiftera v Horní Plané

choť. Pár zůstal bezdětný. S láskou se ujali péče o Amáliinu neteř Julianu, ta ale nešťastně zahynula v Dunaji. Příčinu se nikdy nepovedlo objasnit. Adalberta a Amálii smrt jejich milované adoptivní dcery velmi zatížila.

Po roce 1848 se manželé Stifterovi přestěhovali z Vídně do Lince.

Co se publikační činnosti týká, tak Stifterovi nejprve v roce 1830 vyšly básně, tehdy ještě pod pseudonymem. Pod jménem Adalbert Stifter publikoval poprvé roku 1840. Povídky Adalberta Stiftera nebyly z jeho pohledu nikdy hotové. Starší a také již publikované práce opakovaně přepracovával do nových verzí ve sbírkách povídek. Mnoho jeho povídek bylo uveřejněno více než jedenkrát.

Stifterovo spisovatelské dílo je úzce spjato s příběhem jeho vlastního života. V jeho příbězích se promítá mnoho z toho, co se jej soukromě dotýkalo:

lesy a krajina - v jejichž působivém prostředí vyrůstal
láska - přinesla mu výšiny i pádysmrt - několikrát ho také připravila o milované osoby

„Jako chlapec jsem trápil všechny lidi kolem sebe, zvláště pak otce a matku, otázkami po původu všech věcí, které nás obklopují, zvláště nebeských jevů a světa rostlin.“

Od roku 1841 působil jako domácí učitel. V letech 1843 až 1846 například učil Richarda, syna rakouského kancléře Klemense Václava Metternicha.

V roce 1850 se stává hornorakouským školním inspektorem s titulem c. a k. školní rada. V té době působil též jako konzervátor Centrální komise pro výzkum a zachování kulturních památek pro Horní Rakousko. Ve stejném roce obdržel od císařského dvora Zlatou medaili za rozvoj umění a vědy, roku 1854 Rytířský kříž řádu Františka Josefa I. a roku 1866 Rytířský kříž řádu Bílého sokola. V listopadu 1865 byl jmenován dvorním radou.

V době, kdy Stifter pracuje na historickém románu Vítek (Witiko), jehož tři díly postupně vycházejí během šedesátých let 19. století, se u něj objevují zdravotní problémy. Zemřel pravděpodobně na následky pokusu o sebevraždu, ke které se rozhodl kvůli zhoršujícímu se zdravotnímu stavu. Amálie ho následovala za dalších 15 let, v roce 1883.

Své životní krédo – zákon laskavosti – vyjádřil v předmluvě ke sbírce povídek Pestré kameny:

Za „velké“ považoval takové věci jako plynutí

vody nebo šumění větru, protože jsou to jevy nenápadné, avšak všeobecně platné a trvalé. Za „malé“ považuje naopak sopečné chrlení lávy nebo bouře, které přes svou obrovskou sílu představují pouze jevy místně ojedinělé. Používá toto měřítko také na lidský život a vidí tento „laskavý zákon“ zosobněn v jednoduchosti a vytrvalosti lidského snažení se zaměřením na určitý smysl.

Některé další pamětihodnosti v Horní Plané a v okolí:

- Lesopark Adalberta Stiftera s pomníkem
- Stifterova stezka
- Obelisk nad Plešným jezerem
- Pamětní deska na budově školy v Horní Plané
- Pomník Adalberta Stiftera ve Frymburku
- Vítkův Kámen
- Muzeum Adalberta Stiftera v usedlosti Rosenberger Gut (obec Neureichena na bavorském úpatí Třístoličnicku)
- Muzeum Adalberta Stiftera v rakouské obci Schwarzenberg am Böhmerwald
- Památník v Bečově nad Teplou



NA SCHWARZENBERSKÉM KANÁLE SE OPĚT PLAVÍ DŘÍVÍ, JIŽ PO JEDNADVACÁTÉ

TEXT HYNEK HLADÍK A PAVEL PECHOUŠEK FOTO JIŘÍ MÁNEK

19. května 2018 byla na Jeleních Vrších zahájena 21. novodobá plavební sezóna na plavebním kanálu. Program nazvaný Setkání s tradicí na Schwarzenberském plavebním kanálu, jako připomenutí práce a života jihočeských plavců u ústí řeky Große Mühl do Dunaje, kam připlouvalo plavené dříví, připravil spolek Libín-S Prachatice. Součástí projektu jsou setkání s folklorem, setkání s pohádkami z obou stran Šumavy, setkání s plavením dříví a s lidovými řemesly.

V 11 hodin 11 minut se v lese nad horním portálem plavebního tunelu rozezněly znělky v podání trubačů ze Základní umělecké školy v Prachaticích. Potom již plavební ředitel zahájil slavnost plavební sezóny. Slovo převzala pohádková babička Helena Svobodová, která vyprávěla pohádky z obou stran Šumavy. Již tradičně zazněla pohádka volarského spisovatele Ivo Stehlíka Jak vodníkovi Žbluňkalovi uplavalo prádlo.

Ve 12 hodin 12 minut se vydal průvod účastníků setkání s folklorem z jihu Čech a z Horních Rakous od dolního portálu plavebního tunelu na nedalekou křižovatku na Jeleních Vrších. Samozřejmě, že se cestou hrálo a zpívalo. Na křižovatce se střídaly kapely folklorního souboru Libín-S Prachatice, dětského folklorního souboru Jitřenka a rakouská skupina Wiadawö vedená Gotthardem Wagnerem. Ten byl stejně jako soubor Libín-S Prachatice u kulturního oživení obnovované památky na obou stranách hranice. Přišel tehdy s projektem Kulturní osa plavební kanál, během kterého „vyrostlo“ podél plavebního kanálu šest moderních skulptur. Jednou z nich je i Strážce mladého prachatického sochaře Davida Svobody. Stojí v místě odbočení Želnavského smyku ze Schwarzenberského plavebního

kanálu na pozemku obce Nová Pec. Na základě dohody platí obec Nová Pec roční nájemné ve výši jednoho parohového knoflíku. Gotthard Wagner do loňského roku nasbíral již šestnáct různých knoflíků.

Starosta Nové Pece Jakub Koželuh si připravil jako letošní nájemné krabičku. Wagner při slavnostním předání v žertu pronesl, že letos místo knoflíku dostane zlaté hodinky. Nebyly to ale hodinky, ale sada osmi menších knoflíků, jako záloha na dalších osm let. Tento starostův návrh, ale Wagner v žertu odmítl.

Na pódiu potom vystoupil soubor Libín-S Prachatice, který připravil i světovou premiéru tanečního pásma Plavecký den, Wiadawö a krumlovská Jitřenka.

Krátce po půl třetí již plavebním kanálem několik desítek metrů od pódia prudce proudila zkalená voda. Blížilo se setkání s prvním letošním plavením dříví. Na vzhazování dříví se podílely především děti, ty si vyzkoušely za pomoci zkušených plavců či rodičů i dříví vytahovat.

Po plavení pomalu doznívala slavnost zahájení 21. novodobé plavební sezóny. Na pódiu se střídaly jihočeské folklorní soubory Libín-S Prachatice a Jitřenka Český Krumlov.

Program 21. plavební sezony:

- 10. 6. 2018 – setkání s plavením dříví a s hornorakouským folklorem u potoku Schrollenbach (na rakouském území, nedaleko hraničního přechodu Kyselov – Diendorf)
- 16. 6. 2018 – setkání s plavením dříví na Jeleních Vrších
- 21. 7. 2018 – setkání s plavením dříví a s programem spolku Svobodný Hiršperk v rámci 3. hiršperských slavností na Jeleních Vrších
- 1. 8. 2018 – setkání s plavením dříví a s hornorakouským folklorem u potoku Schrollenbach
- 19. 8. 2018 – setkání s folklorem a s plavením dříví v rámci Jelenovršských slavností na Jeleních Vrších
- 25. 8. 2018 – setkání s modlitbou při poutní mši svaté k Rosenauerově kapličce
- 8. 9. 2018 – setkání s plavením dříví nedaleko bavorských hranic
- 15. 9. 2018 – setkání s folklorem a s plavením dříví u hraničního potoku Ježová / Iglbach



LESOPARK ADALBERTA STIFTERA

TEXT A FOTO SPOLEK STIFTERŮV PARK

Lesopark Adalberta Stiftera se rozkládá na návrší nad městem Horní Planá na Křížovém vrchu s poutním místem Dobrá Voda (862 m. n. m.). Pěšky je sem možné dojít z náměstí okolo kostela sv. Markéty, nebo pokud turisté odbočí ze silnice směrem k Hodňovu. Vyzařuje z něj energie, kterou každý příchozí cítí. Park byl založený hornoplánskými obyvateli k poctě spisovatele, malíře a "básníka Šumavy", rodáka z Horní Plané, Adalberta Stiftera (1805–1868).

Rozloha parku dosahuje cca 5 hektarů a nabízí mnoho možností k nekonečným procházkám. Po celý rok je zde krásně. Má svou osobitou atmosféru – na jaře s kvetoucími bylinami a keři, s vůněmi léta nebo s hrou světla a stínů v pozdním létě, v hýřivých barvách podzimu či se zimními otevřenými rozhledy.

K jeho dominantám patří poutní kaple Panny Marie Bolestné s chráněnou lipovou alejí a pomník Adalberta Stiftera. Z parku se otevírají pohledy do okolní krajiny, na město Horní Planá a přehradní nádrž Lipno. Jedním z nekrásnějších je výhled jihozápadním směrem na panorama s horami Plechý, Smrčina a Hraničnická a do míst se zaplaveným říčním meandrem "Srdce Vltavy".

Myšlenka na jeho založení vznikla ve stolní společnosti v jednom z místních hostinců v roce 1880. Založený parkový komitét od občanů získal potřebné pozemky, které byly darovány do vlastnictví města. K založení byla pořádána úspěšná peněžní sbírka, do které přispěla hornoplánská spořitelna, místní občané a rodáci z jiných míst. Park byl slavnostně a za velké účasti lidí otevřen 24. srpna 1884. Během několika let tu byly vysázeny stovky stromů a keřů. Hlavní osou parkových úprav byla lipová alej k poutní kapli, na kterou navazovaly ostatní zakládané cesty a pěšiny lemované stromovým ladaně spojující všechna zajímavá a vyhlídková místa.

Pomník A. Stiftera zde byl slavnostně odhalen 26. srpna 1906. Byla to událost, při které Horní Planá zažila dosud nevídaný průvod šesti tisíc lidí. Socha ze slitiny mědi a bronzu váží 460 kg a je vysoká 230 cm. Citát na pomníku ze Stifterovy povídky Hvozď (Der Hochwald) vystihuje místo samotné i vztah autora ke zdejšímu kraji: „Tu se rozkládají široké lesní hřbety, zatmívající se černou modří, a mezi nimi stříbřitě probleskuje Vltava. Je nevýslovně mnoho milého a tklivého v tomto pohledu.“

Součástí areálu je v současné době i bývalý tzv. Muzejní park, který navazoval na objekt někdejšího Šumavského muzea (dnes Dětský domov a škola), které bylo v Horní Plané založeno jako první muzeum na Šumavě. V této části parku byly systematicky vysazovány veškeré dřeviny i typické luční a zahradní rostliny nacházející se v regionu. Park měl být součástí muzea a měl sloužit i jako muzeum v přírodě. Muzeum bylo slavnostně otevřeno 8. července 1923. Své sbírky postupně rozšiřovalo, v roce 1942 mělo 16 výstavních místností a exponáty byly umístěny i v chodbách a na schodištích. Nalézaly se zde sbírky přírodovědné, historické, archeologické, národopisné, knihovna a památky připomínající slavného rodáka A. Stiftera (dnes ve sbírkách Regionálního muzea v Českém Krumlově a vystavené v Památníku – rodném domě A. Stiftera).

V průběhu 2. poloviny 20. století se o park nikdo systematicky nestaral. Nejen celková zanedbanost, ale i určitá potřeba navázat na tradici, kterou otevřením parku založili někdejší obyvatelé Horní Plané, daly v roce 2001 podnět ke vzniku Spolku Stifterův park, který se zasadil o jeho obnovu a společně s městem Horní Planá se o areál stará dodnes. Příležitostně nebo dle předchozí domluvy jsou zde pořádány komentované vycházky.

K zajímavým místům v parku patří:

- legendou opředený pramen vody
- poutní kaple Panny Marie Bolestné
- pomník Adalberta Stiftera
- památní "červený" kříž na vrcholu
- skalní útvar Selka s mlékem
- tajemné "Čertovo kopyto"
- pamětní kámen členům spolku šumavských vysokoškoláků Hochwald, padlých v I. světové válce
- kamenná část pomníku císaři Josefu II.
- energické místo za pomníkem A. Stiftera
- dančí farma
- lesní knihovna
- letní kino
- parkem vede i naučná Stifterova stezka o délce 5km.



NADŠENCI JIŽ 20 LET OPRAVUJÍ NÁŠ NEJVÝŠE POLOŽENÝ HRAD, VÍTKŮV HRÁDEK

TEXT A FOTO PAVEL PECHOUŠEK

Již dvacet let opravuje Miroslav Kovačičin se stejně nadšenými dobrovolníky Vítkův hrádek - nejvýše položený hrad u nás (1035 m n. m.). Původem Moravák, dnes ale českobudějovický podnikatel spoluzaložil občanské sdružení, které se o něj stará. Za tu dobu pomohl sehnat dotace ve výši 25 milionů korun. Dne 5. května se zde konala slavnost k příležitosti tohoto výročí, které se účastnily stovky lidí. Jen v minulém roce hrad, který ve 20. století pro svou jedinečnou polohu sloužil při protivzdušné obraně státu, navštívilo téměř 40 tisíc lidí.

„Hrad je unikátní kulturní památka. Náš projekt jsme postavili na jedinečné vyhlídce a panenské okolní přírodě. Navíc během letní sezóny tu téměř každý den připravujeme kulturní program, který stavíme například na koncertech country hudby,“ uvedl Miroslav Kovačičin, který je hlavním hybatelem a tváří jeho porevoluční obnovy.

Vítkův hrádek, který je také symbolem česko-německé vzájemnosti, se nachází nad osadou Svatý Tomáš, kde žilo více než 90 procent původního německého obyvatelstva, které bylo po roce 1945 odsunuto do Německa. „Několik let máme připravený i projekt na zastřešení zdejší bývalé konírny, kde bychom chtěli vybudovat galerii, která by mapovala život na obou stranách hranice,“ doplňuje Kovačičin.

Na zvýšení komfortu pro návštěvníky má zájem i obec Přední Výtoň, která je vlastníkem hradu. „Zahájili jsme přípravné práce pro přivedení elektřiny na hrad a následně bude zřízen vrt, aby byla na hrádku tekoucí voda. Chceme a potřebujeme, aby tam bylo i jednoduché sociální zařízení,“ uvádí starostka Přední Výtoně Regina Houšková.

V první fázi stála rekonstrukce 11 milionů korun. Za tyto peníze, většinou z fondů ministerstva kultury, se nechala zrenovovat věž, jejíž oprava byla dokončena v roce 2005 při příležitosti dvoustého výročí narození spisovatele Adalberta Stiftera. Uvnitř věže bylo postaveno dřevěné schodiště o 61 schodech vedoucí na plošinu, která slouží jako rozhledna, z níž je kruhový výhled na šumavské hřeben, Lipno s okolím, na Novohradské hory a četné kopce v Rakousku. Při dobré viditelnosti je dokonce vidět i masiv Alp.

Miroslav Kovačičin je původem Moravák, ale studoval průmyslovou školu v Českých Budějovicích, od dospívání se věnoval horolezectví. Ve Vyšším Brodě měl před více než dvaceti lety přednášku o výstupu na himalájský vrchol Makalu II., což je pátá nejvyšší hora světa, kterého se zúčastnil. Tehdy byl napůl v žertu osloven mí-

stními, že leze na hory kdesi v Himalájích, ale doma mu padá na hlavu Vítkův hrádek.

„To byl první impuls, následně jsme 28. března v roce 1998 založili přípravný výbor. Akce pokračovala stavebně historickým průzkumem, studií na využití hradu a dalšími klíčovými písemnostmi,“ jmenuje Kovačičin.

Hrad byl v dezolátním stavu, byla zde dokonce narušená statika a reálně hrozilo jeho zřícení. Za 20 let tu desítky dobrovolníků odpracovaly stovky tisíc brigádnických hodin. „Důležité bylo stabilizovat hradby, do koruny hradu bylo nutné vložit železobetonovou konstrukci, vystavěla se vyhlídková věž, připravovalo se zázemí, kastelánka, kiosky a další,“ jmenuje Kovačičin.

„Postupně jsme strhávali další a další, někteří zase z různých důvodů odcházeli. Pomalu jsme uklízeli, vyčistili jsme interiér, kameny z věže, odstranili jsme náletové dřeviny z areálu, České lesy vykácely stromy, které hradu stínily,“ popisuje Kovačičin.

Z původní party zbyl sám, i když řada jeho současných klíčových spolupracovníků je zde řádově jen o pár měsíců či jeden rok méně. Drtivá většina z nich se o zámek stará naprosto nezištně. Spolek ale zaměstnává účetní a administrativní pracovníci, jejich odměnu pokrývají z prodeje vstupného, občerstvení a upomínkových předmětů. „Práce sdružení Vítkův hrádek stojí na nadšení jednotlivců. Díky nim se stal hrádek jedním z nejnavštěvovanějších a nejatraktivnějších turistických cílů celého Lipenska. Lidé sem mohou dojít pěšky, dojet na kole, nebo využít našich cyklobusů. Zásadní dík za atraktivnost Vítkova hrádku patří právě panu Kovačičinovi, který je svým nadšením přímo nakažlivý. I proto jsme moc rádi, že je toto sdružení členem Turistického spolku Lipenska,“ říká Jiří Mánek, předseda Turistického spolku Lipenska, který se stará o rozvoj turismu na území od Stožce po Rožmberk.



Vítkův hrádek (též Vítkův kámen, německy Wittingstein či Wittinghausen) je zřícenina gotického hradu na vrcholu stejnojmenné hory na pravém břehu Lipenské přehrady v okrese Český Krumlov. Zřícenina stojí nad osadou Svatý Tomáš, asi pět kilometrů od Přední Výtoně. Je to nejvýše položený hrad (resp. zřícenina) v Česku (1035 m n. m.). Od roku 1958 je chráněn jako kulturní památka ČR. Hrad byl založen Vítkovci a sloužil jako pohraniční pevnost a správní středisko panství. První spolehlivá zmínka o hradu se objevuje v roce 1347, ale existují také nepotvrzené spekulace o vzniku před rokem 1277. Od roku 1302 přešel hrad do vlastnictví Rožmberků, kteří ve roce 1394 věznili krále Václava IV.

HOŘICKÉ PAŠIJOVÉ HRY LETOS OSLAVILY 202 LET SVÉ EXISTENCE

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO ARCHIV MĚSTYSE HOŘICE NA ŠUMAVĚ

Hořické pašijové hry, umělecké ztvárnění připomínající život a utrpení Ježíše Krista, letos slaví 202 let od prvního uvedení. Představení jsou v plánu v květnu v Českém Krumlově a následně v červnu v přírodním divadle v Hořicích na Šumavě. Tento kulturní fenomén nemá jinde v Čechách obdoby.

Desítky herců na jevišti přírodního divadla v Hořicích na Šumavě na Českokrumlovsku ztvárnily mysterium o životě a utrpení Ježíše Krista - Hořické pašijové hry. Jeden z typických lipenských fenoménů oslavil v letošním roce 202 let od svého založení.

Letos se první představení nezvykle konalo již v květnu, v českokrumlovské prelatuře a následně pak v červnu, doma v Hořicích na Šumavě.

„Hořice na Šumavě jsou sice malý městyš, ale svým významem obrovský pro celé Lipensko. Nás všechny těší, že divadelní tradice je zde udržována nejenom v podobě Pašijových her, ale i v podobě nabitého kulturního léta, které si při svých dovolených užívají tisícovky turistů každé léto,“ uvedl Jiří Mánek z Turistického spolku Lipenska.

Kulturní fenomén, který u nás nemá obdoby, lákal

odpradávná. Američtí filmaři zde například roku 1897 natočili Hořický pašijový film, první hraný film natočený na území dnešní České republiky. Premiéra filmu byla ve stejném roce uvedena ve Filadelfii a rok poté v New Yorku. Nastudování novozákonního příběhu proslavilo Hořice natolik, že se díky tomu obec s 600 obyvateli dostala na čestné místo v mezinárodním společenství Europassion. Pašijové divadlo v Hořicích na Šumavě je výjimečné také tím, že jej z velké části tvoří obyvatelé Hořic s pomocí dalších nadšenců z jiných obcí Lipenska, jako je například Horní Planá nebo Černá v Pošumaví. „Jsou to lidé různého vzdělání i povolání,“ uvedl režisér představení Jakub Baran, povolaním scénograf, který letos režíruje hry poprvé. „Udělal jsem jen minimum změn a zvolil osvědčený postup,“ uzavřel Baran.



HOŘICKÉ KULTURNÍ LÉTO OPĚT NABÍDNE VELKÁ JMÉNA

TEXT VÁCLAV VOTRUBA

Prvotřídní zábava, divadla, koncerty, vystoupení... Program letošního Hořického kulturního léta potvrzuje, že se amfiteátr v Hořicích na Šumavě stává přes léto regionálním kulturním centrem. Návštěvníci se mohou těšit na Vašo Patejdl, Ladislava Křížka, Zdeňka Izera a mnoho dalších známých jmen.

Program Hořického kulturního léta v letošním roce zahájily Pašijové hry. Proslulé divadlo, které má v Hořicích více jak dvěstěletou tradici, proběhlo 2. a 9. června.

Tradiční akcí je také Hořická slavnost, která proběhla v sobotu 23. června. Mimo jiné nabídne vystoupení Greenhorns, Petra Martináka a Patroly.

O týden později, tedy 30. června, se uskuteční další ročník Mili festu. „Jedná se o festival, který podporuje talentované děti. Tentokrát bude zaměřen na malé samuraje, přičemž se účastníci mohou těšit na přehlídku různých bojových umění,“ říká starosta Hořic na Šumavě Martin Madej a dodává, že festival zahájí japonské bubny Taiko v podání Jumping drums. O další hudební doprovod se mimo jiné postará zpěvačka Lenka Lo Hružová či vynikající hlasový improvizátor Patrik Kee. Večerní zábava bude v režii Lazarethu.

Jedním z hudebních vrcholů Hořického kulturního léta bude určitě koncert Vašo Patejdl, který do Hořic na Šumavě dorazí 7. července. Tato významná slovenská kulturní osobnost je zakládajícím členem Elánu, ale na kontě má i velmi úspěšnou sólovou kariéru.



V sobotu 14. července bude hořický amfiteátr bouřit smíchy, protože zde od 20 hodin vystoupí dva vynikající baviči Zdeněk Izer a Petr Jablonský.

Zbytek červencového programu bude ve znamení hudby – nejdříve 21. července vystoupí Turnioki – vynikající polská kapela, která je díky svému velkému žánrovému rozsahu často přirovnávána k našemu Čechomor. Předskakovat jí bude Parní Wanna. Hořický rockový festival začne 28. července již ve 14 hodin. Letos nabídne skutečně těžký kalibr – po loňském vystoupení Citronu se na místo vrátí fenomenální zpěvák Láďa Křížek, který tentokrát doveze novou sestavu Kreysonu. Ta není ledajaká – hrají v ní totiž světově proslulí muzikanti, a to bubeník Mike Terrana (Rage, Tarja, Axel Rudi Pell...) a kytarista Roland Grapow (Helloween, Masterplan). Kromě Kreysonu jsou na programu Rockfestu například ještě Parkáni či Vladivojsko.

Srpen odstartují první sobotu Petr Spálený a Miluška Voborníková. Následující týden bude patřit dětem. Michal Nesvadba pobaví děti jakožto pajdulák v neděli 12. srpna.

Další oblíbenou tradicí jsou Hořické trhy. „Nabídnou ruční tvorbu a také doprovodný program, v rámci kterého zazní i živá muzika. Na trhy můžete vyrazit 18. srpna, kdy se zároveň uskuteční finální tečka Hořického kulturního léta 2018 – večer v amfiteátru zahrají Papouškovo sirotci společně s Chlapi v sobě,“ načrtává Martin Madej.

Naprosto neoddělitelnou součástí Hořického kulturního léta je již osmým rokem vynikající soubor divadelních představení pro rodiny s dětmi - Pohádková rezervace.

„Každý rok se snažíme program dělat co nejrozmantější a každý rok se nám potvrzuje, že je to nejlepší možná cesta. Odezva na Hořické kulturní léto je stále silnější, a to i z jiných regionů. Věřím, že i letošním programem držíme laťku stále vysoko,“ uzavírá Martin Madej.



Program Hořické kulturní léto 2018

- So 2. 6.** Pašijové hry od 17:00 a od 21:00
- So 9. 6.** Pašijové hry od 17:00
- So 23. 6.** Hořická slavnost 2018 - slavnosti městyse od 14:00 – Greenhorns, Petr Martinák, Patrola
- So 30. 6.** Mili fest – festival na podporu talentovaných dětí od 13:00, přehlídka bojových umění – Karate, Allkampf-jitsu, Tai chi, Aikido, Krav Maga, Taekwondo, Sebeobrana hudební vystoupení - Lenka Lo Hružová, Jumping drums - japonské bubny TAIKO, Patrik Kee, LAZARETH a další Vašo Patejdl & band (SK) od 20:00
- So 7. 7.** Zdeněk Izer a Petr Jablonský – zábavný večer od 20:00
- So 14. 7.** Turnioki (PL) + Parní Wana od 20:00
- So 21. 7.** ROCKFEST HOŘICE od 14:00 - PILOT SEASON, LO & THE CALLING HEART (Lenka Hružová), VLADIVOJSKO, KRYPTON, KREYSON Láďa Křížka – koncert, PARKÁN – koncert
- So 28. 7.** Petr Spálený a Miluška Voborníková od 20:00
- So 4. 8.** Michal Nesvadba - Michal je pajdulák - představení pro děti od 16:30
- So 12. 8.** Hořické trhy, od 9:00 staročeské trhy + bohatý doprovodný program, od 19:00 - Papouškovo sirotci a Chlapi v sobě – večerní zábava
- So 18. 8.**

Na všechny večerní akce mají vstup děti do 12 let zdarma. Vstupenky budou k dostání na Úřadě městyse Hořice na Šumavě a v síti TICKETSTREAM.

ČERT UHLÍK – ČERNÁ PERLA POHÁDKOVÉ REZERVACE

TEXT A FOTO POHÁDKOVÁ REZERVACE HOŘICE NA ŠUMAVĚ

Pravý šumavský čert nosí na hlavě houbičky, protože Šumava bývá vlhká a nevlídná. Takový ale není čert Uhlík, který je vedle principála pana Ptáčka a Karkulky Červené přední osobnost Pohádkové rezervace a především jeden z pilířů současného českého divadla a humoru.

Pohádková rezervace v Hořicích na Šumavě funguje již osmým rokem a za tu dobu Uhlík posbíral již celou řadu ocenění. Nejvíce z řad dětských diváků, kteří ho pro jeho jedinečnost milují. Nikdy nepřestane být sám sebou, nikdy nepřestane dělat srandu a nikdy nepřestane bojovat za pravdu, pivo a lásku. Seznamte se s čertem Uhlíkem ještě předtím, než zavítáte na některé představení Pohádkové rezervace.

Pohádkovou rezervaci s tradicí sahající až do roku 1923 najdete na malebném zalesněném kopečku, klenoucím se nad obcí Hořice na Šumavě. Jedinou možností, jak lze Pohádkovou rezervaci navštívit, je účast na některém z divadelních představení. Diváci se při nich během osvěžující lesní procházky zapojí do dramatického příběhu a na několik okamžiků se promění v herce, kulisy nebo dokonce pohádkové bytosti a přímo ovlivňují, jestli i tentokrát bude mít pohádka dobrý konec.

Hned na úvod bychom všem doporučili nevytáčet Uhlíka otázkou, kdo je doopravdy. „Mně nejde do hlavy, proč se mě lidi furt ptají, kdo mě hraje, jak se jako jmenuju normálně? Možná si vy lidi na někoho často hrajete, ale já jsem Uhlík ráno i večer,“ uvedl čert, který se objevuje ve všech deseti hrách Pohádkové rezervace. Co v nich hraje, když nikdy nehraje, vysvětluje následovně:

„Pan Ptáček do rezervace pořád vodí turisty a po mně chce, abych s nimi řešil různé problémy, že to ty diváky baví a on nám pak má za co koupit jídlo, protože za to ty lidi platěj. Jsem sice línej jako lelek, ale jestli nechci umřít hladem, musím přes léto dodržovat pevný program. Tak třeba každý úterý chodím do Kájova pro uhlí, ale nikdy tam nedojdu, protože mě jak na potvoru vždycky potká Karkulka s návštěvníky a chtěj, abych jim pomohl najít Bajaju, že maj problémy s drakem nebo co. Nejhorší je ten americký detektiv Kolumbus z toho seriálu, co k nám chodí ve středu a vždycky mě obviní z vraždy kůrovce. Rád jsem měl pátky, to jsem se ženil s Popelsírou, ale nevím, jestli se budu ženit

letos, protože se takhle žením už osm let a Ptáček mou svatbu nechce zařadit na letošní program, že mi prej vymyslí něco lepšího. Manželka mi spočítala, že jsem asi pěkně známej, protože jsme se ženili už skoro stokrát a na svatbách nám bylo celkem osm milionů lidí (pozn.: zřejmě osm tisíc) a tolik prej nepřišlo ani na Válející se kameny, když byly v Práglu na Struhadle (pozn.: zřejmě koncert Rolling Stones na Strahově).“

Na otázku, co má čert Uhlík nejraději, odpovídá, že pivo, děti a večer manželku. To první má ale od pana Ptáčka zakázaný.

Pokud chcete čerta Uhlíka poznat osobně, můžete navštívit některé z představení Pohádkové rezervace, příležitost s čertem poklábosit máte ovšem i mimo představení: „Často chodím přes oběd i večer na zlatou limonádu s pěnou tam dolů do restaurace, co je hned u parkoviště do Pohádkové rezervace. Tam si od vás mohou převzít dary a poskytnout automaticky gramy (pozn.: zřejmě autogramy). A kdybyste mě chtěli vidět v akci, tak přijďte třeba na Rudé péro a totem smrti, tam vždycky při závěrečné přestřelce sestřelím banditu takovým způsobem, že z toho diváci šleje.“

V létě 2018 se budou hrát tři představení denně od úterý do pátku a o některých víkendech od 3. 7. do 26. 8. 2018

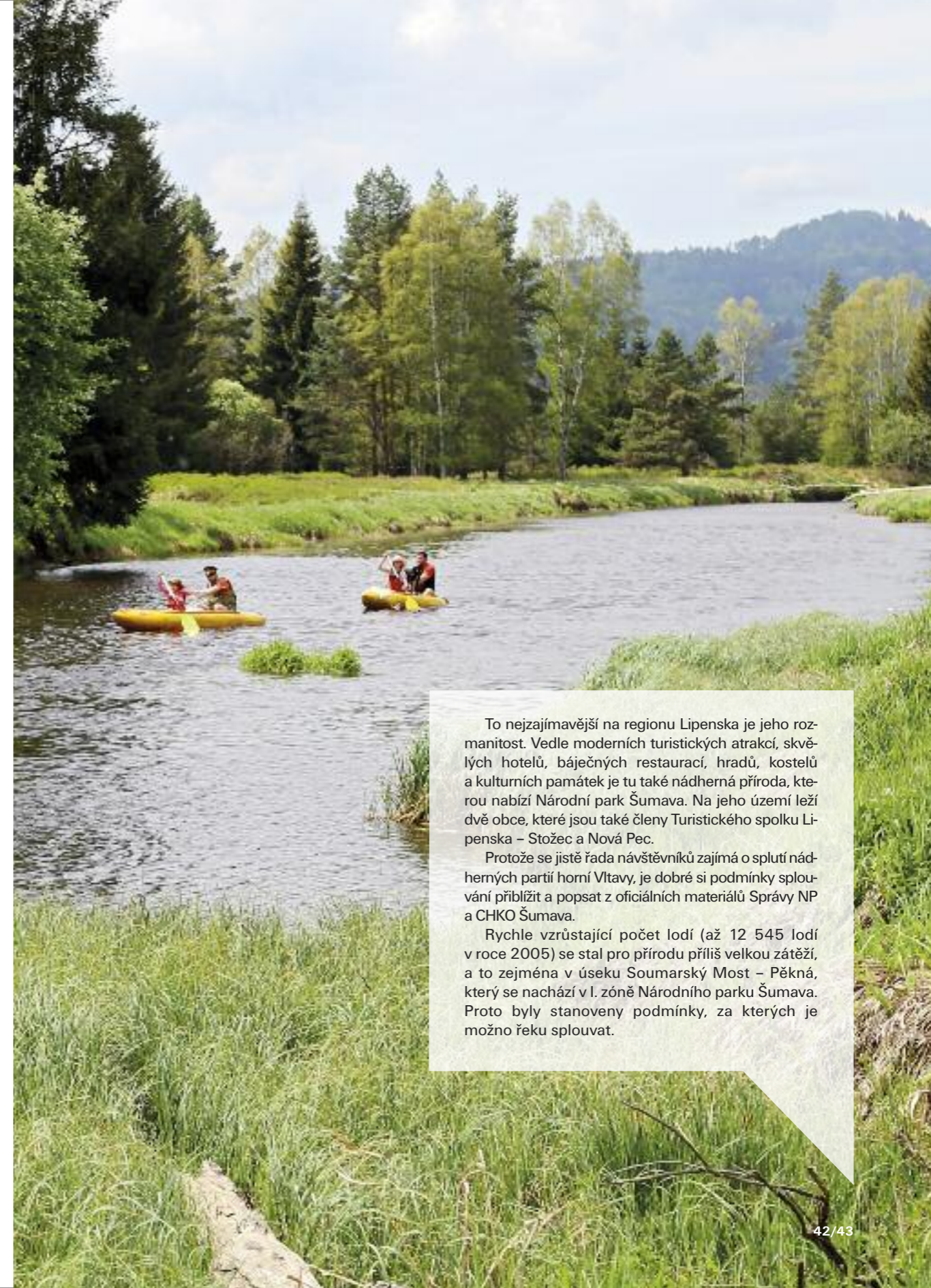
Podrobný program na www.pohadkovarezervace.cz



PRAVIDLA SPLOUVÁNÍ TEPLÉ VLTAVY

TEXT JIŘÍ MÁNEK FOTO TURISTICKÝ SPOLEK LIPENSKA

Přírodu v té nejsurovější, nejdivočejší podobě je na Lipensku možné navštívit na řadě míst na pravém břehu Lipna, ve Vojenském a výcvikovém prostoru Boletice nebo v Národním parku Šumava. Dvě obce, které jsou členy Turistického spolku Lipenska, jsou Stožec a Nová Pec. Právě na jejich území se nachází národní park a také zde protékají Studená a Teplá Vltava. Teplá Vltava je pak za určitých podmínek splavná pro vodáky.



To nejzajímavější na regionu Lipenska je jeho rozmanitost. Vedle moderních turistických atrakcí, skvělých hotelů, báječných restaurací, hradů, kostelů a kulturních památek je tu také nádherná příroda, kterou nabízí Národní park Šumava. Na jeho území leží dvě obce, které jsou také členy Turistického spolku Lipenska – Stožec a Nová Pec.

Protože se jistě řada návštěvníků zajímá o splutí nádherných partií horní Vltavy, je dobré si podmínky splouvání přiblížit a popsat z oficiálních materiálů Správy NP a CHKO Šumava.

Rychle vzrůstající počet lodí (až 12 545 lodí v roce 2005) se stal pro přírodu příliš velkou zátěží, a to zejména v úseku Soumarský Most – Pěkná, který se nachází v I. zóně Národního parku Šumava. Proto byly stanoveny podmínky, za kterých je možno řeku splouvat.

Splavnost úseku Soumarský Most – Pěkná

Pro splouvání Vltavy v úseku Soumarský Most – most u Pěkné, se stanovuje stav vody, za kterého splouvání je, nebo není možné. Vodočet je vyznačen na nástupním místě Soumarský Most na vodočetné lati červenou rýskou. Pro úsek Soumarský Most – Pěkná musí být vodní sloupec alespoň 50 cm.

Povolená doba splouvání: 8:00 – 20:00 hodin
Doba povoleného vyplutí: každou celou hodinu v době od 8:00 do 16:00 hodin
Období splavnosti řeky: 1. 5. – 31. 10.

Hladina: 50 – 61 cm:
Může splouvat max. registrovaných 7 lodí / hod. (max. 63 lodí / den) + průvodce (skupiny do 5 lodí včetně nemusí mít průvodce)

Hladina: 61 cm:
Může splouvat max. registrovaných 20 lodí / hod. (max. 180 lodí / den) bez průvodce

Skupiny musí dodržovat čas vyplutí a je doporučeno dodržovat čas dojezdu na jednotlivá odpočinková místa, aby nedocházelo ke slučování skupin.

Podmínky registrace úseku Soumarský Most – Pěkná

Registrace lodí

- pomocí elektronického rezervačního systému na internetových stránkách www.npsumava.cz, nejdele však do 15.00 hodiny před dnem požadovaného vyplutí
- osobně na registračním místě Soumarský Most (pouze v požadovaný den vyplutí)

Registrační poplatek

Při stavu vody 50–61 cm:

- elektronická registrace – poplatek za jednu loď je 500,- CZK
- na místě v den vyplutí – poplatek za jednu loď je 600,- CZK

Při stavu vody nad 61 cm:

- pouze na místě: registrační poplatek za jednu loď je 500,- CZK

Zrušení registrace

– podmínky pro zrušení rezervace

- při odhlášení do 7 dnů před vyplutím se vrací 100 % registračního poplatku
- při odhlášení v době 6 – 3 dny před vyplutím se vrací 50 % registračního poplatku
- při odhlášení v době 2 dny a méně před vyplutím se registrační poplatek nevrací

Registrační poplatek se automaticky vrací v plné výši při výšce hladiny vody pod 50 cm.

Pravidla slušného vodáka

- plujte v proudnici, za sebou, vyhýbejte se mělčinám
- neničte zbytečně pádlem koryto řeky
- netrhejte vodní rostliny ani jiné v okolí
- splouvejte vy i vaše děti tiše, nerušte živočichy, kteří zde žijí
- vystupujte jen na odpočinkových místech
- odpadky si odveďte s sebou
- vyhněte se zbytečnému brodění či plavání v řece
- požitím alkoholu porušujete Návštěvní řád NP Šumava

Přibližné časy pro splutí konkrétních úseků

1. Soumarský Most – Dobrá 90 min.
2. Dobrá – Chlum 70 min.
3. Chlum – Soutok Teplé a Studené Vltavy 30 min.
4. Soutok Teplé a Studené Vltavy – Pěkná 50 min.

Celková doba splutí Soumarský Most – Pěkná je maximálně 4 hodiny.

PŘI POKLESU HLADINY VODY POD 50 CM JE SPLOUVÁNÍ ZAKÁZÁNO!

Vše najdete zde: <http://www.npsumava.cz/cz/1059/1800/clanek/>

Kontakty: Tel.: +420 731 530 418,
E-mail: splouvani.vltava@npsumava.cz



NENÍ RAK JAKO RAK!

TEXT A FOTO PROF. ING. PAVEL KOZÁK, PH.D.

Rak je u nás odedávna považován za ukazatele čisté vody a jeho výskyt v našich vodách byl vždy přijímán s povděkem. Bohužel ne z každého raka můžeme mít radost. A také v Lipně se začal v hojně míře vyskytovat rak, kterého bychom zde raději neviděli. Je to invazní americký rak pruhovaný.

Rak pruhovaný je relativně malý druh raka, jehož délka těla obvykle nepřevyšuje 10 cm. Jeho krůň má charakteristické trny vpředu po stranách hlavohrudi a na zadečku má charakteristické červenohnědé příčné proužky. Rak pruhovaný je dobře přizpůsobený životu ve stálých tekoucích i stojatých vodách. Daří se mu také na lokalitách s bahnitým dnem, které jsou pro evropské druhy raků méně vhodné. Je známý svou agresivitou, vysokou plodností, tolerancí ke sníženým hodnotám kyslíku a k znečištění. Je to všežravec, žíví se například rostlinami, řasami, bezobratlými, rybami, ale také živočišnými a rostlinnými zbytky. Sám se stává potravou některých ryb (např. úhořů, sumců, okounů) a dalších predátorů lovcích ve vodách (volavky, vydry, norci aj.).

Přítomnost raka pruhovaného může mít negativní dopad nejenom na ekosystémy lipenské nádrže, ale i na přítoky Lipna v důsledku rozrůstání jeho populace a následné kolonizace těchto vodních toků.

Kromě našich původních druhů raků, raka říčního (*Astacus astacus*) a raka kamenáče (*Austropotamobius torrentium*) se u nás vyskytuje i několik nepůvodních druhů raků, kteří jednak nejsou tak náročni na kvalitu vody a navíc našim rakům dokonce škodí. Škodí jim nejen svou agresivitou, ale hlavně přenosem onemocnění račího moru, vůči kterému jsou američtí raci imunní, ale pro naše raky je bohužel toto onemocnění fatální. Jedním z těchto nebezpečných a na našem území hojně rozšířeným rakem je rak pruhovaný (*Orconectes limosus*).

Fatální pro celý vodní ekosystém je to, že je přenašečem původce račího moru. Sám je vůči akutnímu průběhu tohoto onemocnění téměř imunní. Račí mor vyhubil většinu původních račích populací na českém území na přelomu 19. a 20. století. Od té doby byl jeho výskyt hlášen pouze sporadicky, v posledních desetiletích se však objevují nové masové úhyny raků způsobené touto vážnou račí nemocí. Bohužel není dosud známá žádná metoda, která by vedla k eliminaci nepůvodních druhů raků a zároveň byla šetrná k ostatním organismům, zejména původním druhům raků.

Oblast původního výskytu raka pruhovaného je značně rozsáhlá. Jeho domovinou je východní pobřeží USA. Do Evropy byl rak pruhovaný záměrně dovezen v roce 1890, kdy bylo 90 jedinců vysazeno do

rybníka u vesnice Barnowko v Pomořanech (nyní na území záp. Polska), odkud se tito raci přirozeně či s pomocí člověka rozšířili do dalších zemí.

Do České republiky se rak pruhovaný dostal pravděpodobně přirozenou migrací proti proudu Labe. Poprvé byl výskyt tohoto druhu dokumentován v roce 1988, kdy byl spatřen v Labi u Ústí nad Labem. Zřejmě se však u nás rak pruhovaný vyskytoval už v 60. letech 20. století, kdy amatérský rybář spatřil v labských tůních poblíž Štětí velká množství raků, jejichž charakteristika odpovídala tomuto druhu.

Rak pruhovaný se dnes vyskytuje především v Labi a ve Vltavě a ve spodních částech jejich přítoků. Můžeme ho však také nalézt na mnoha pískovnách nebo zatopených lomech – výskyt na těchto lokalitách je ve většině případů způsoben činností člověka. Ačkoli jsou jeho populace v některých přehradních nádržích jako Orlík či Kořensko velmi hojné, v přehradních nádržích Štěchovice, Slapy a Kamýk nebyl jeho výskyt potvrzen. Je proto možné, že populace ve vyšší části toku Vltavy jsou důsledkem záměrného vysazení člověkem.

A to je s největší pravděpodobností i případ přehradní nádrže Lipno. Výskyt raka pruhovaného zde byl poprvé potvrzen v roce 2006 v Černé v Pošumaví, zatímco na dalších více jak 20 místech vzorkování včetně řeky Vltavy pod nádrží Lipno nebyl výskyt raka pruhovaného zjištěn. Nejbližší známý výskyt je asi 35 km daleko, v řece Vltavě u Českých Budějovic, což představuje vzdálenost asi 100 říčních kilometrů po proudu včetně několika významných migračních bariér. Velmi pravděpodobně je tedy jeho umělé vysazení patrně rybáři.

Dnes je možno tohoto raka nalézt v hojném množství na lokalitách od Černé v Pošumaví až po Frymburk a je velmi pravděpodobná jeho brzká kolonizace celé nádrže.

Lze předpokládat, že se v nádrži vyskytovaly původní populace raků, v tomto případě se zřejmě jednalo o raka říčního, i když jeho výskyt nebyl zcela prokázán. Prokazatelně se dnes rak říční vyskytuje v rybnících bývalé račí farmy v Nové Peci.


Přítomnost raka pruhovaného může mít negativní dopad nejenom na ekosystémy lipenské nádrže, ale i na přítoky Lipna v důsledku rozrůstání jeho populace a následné kolonizace těchto vodních toků. To proto, že invazivní nepůvodní raci často vyvíjí enormní tlak na původní společenstva vodních rostlin, hmyzu, měkkýše a vajíčka a vývojová stadia obojživelníků a ryb. Výskyt raka pruhovaného v těsné blízkosti NP Šumava a v rámci území CHKO Šumava se v této souvislosti jeví jako vážná hrozba z pohledu ohrožených a vzácných vodních rostlin a živočichů. Lipenská přehrada je významnou lokalitou pro rekreační pobyt u vody, sportovní rybolov a ostatní vodní sporty. Tím pádem vyvstává reálné nebezpečí přenosu račího moru na mokřím rybníčském náčiní, ale i na potřebách určených ke sportovnímu využití. Zkrátka není rak jako rak.



MRTVÝ LUH, KUS SKANDINÁVSKÉ PŘÍRODY NA LIPENSKU

TEXT JIŘÍ MÁNEK FOTO TURISTICKÝ SPOLEK LIPENSKA A MAREK VOJTÍŠEK

V horní části Lipenska nad soutokem Teplé a Studené Vltavy se nachází fascinující divoká příroda v podobě velkoplošného rašeliniště Mrtvý luh, okolo kterého se jako hadi klikatí dvě překrásné řeky. Jde o vzácný ekosystém, který je jednak živoucím odkazem doby ledové, ale zároveň svojí faunou a flórou tvoří úžasný ostrov severské přírody, jakou známe ze Skandinávie. Jedná se o území zahalené tajemstvím, které je veřejnosti běžně nepřístupné.

 tip na výlet

Rašeliniště je porostlé borovicí blatkou, klečovitou i stromovou. Na okrajích roste bříza pýřitá a karpatská. Některé z borovic jsou i 300 let staré a často již odumřelé. Roste tu řada vzácných rašelinných bylin a žijí tady vzácní a chránění živočichové. Vrstva zdejší rašeliny dosahuje až sedmi metrů.

Z bylin zde roste rosnatka okrouhlohlístá, blatnice bahenní, kosatec sibiřský a vachta trojlistá. Vyskytují se zde, mimo jiné, i velmi vzácné druhy bezobratlých živočichů, kteří jsou typičtí pro biotopy severské tundry, jako je kupříkladu motýl perleťovec severní a perleťovec mokřadní. Hojně jsou zde i zmije, a tak se do rašeliniště raději opravdu nevydávejte a seznamte se s ním jen v našem časopise Lipensko.



Kyhanka sívolistá

Jedná se o ostrov severské přírody uprostřed Šumavy – fascinující divoká příroda v podobě velkoplošného rašeliniště Mrtvý luh v katastru obce Stožec, okolo kterého se před soutokem vine Teplá a Studená Vltava. Ta včetně přehradní nádrže tvoří páteř celé lipenské oblasti, je s délkou 430,3 km nejdelší řekou v České republice. Za hlavní pramennou větev se považuje Teplá Vltava, která pramení jako Černý potok na úpatí Černé hory nad Kvildou ve výšce 1 172 m n. m. Studená Vltava pramení na bavorské straně hranic západně od obce Haidmühle pod německým názvem Altwasser nebo Kalte Moldau. Obě Vltavy na svých horních tocích tvoří krásné meandry, které se jako hadi vlní krajem plným mokřadů a rašelinišť, jež mají souhrnný název Vltavský luh. Oba toky se stékají v uprostřed nejmíce chráněné 1. zóny Národního parku Šumava v nadmořské výšce 731 m nedaleko obce Chlum. Od soutoku Teplé a Studené Vltavy má pak řeka po zbytek své cesty jméno Vltava.

Součástí Vltavského luhu je i jedno z největších českých rašelinišť Mrtvý luh. Mrtvý luh je tzv. údolní rašeliniště a původně také státní přírodní rezervace. Leží v katastru osady České Žleby, která patří k obci Stožec. Státní přírodní rezervace zde byla vyhlášena v roce 1948 na výměře 394 hektarů. Název Mrtvý luh pochází od velkého množství

mrtvých stromů, které zde vytvářejí jakoby „mrtvý les“ sestavený z velkého množství „kostlivých stromů“. Ty zde vznikly odumřením stromů po velkém podzemním požáru rašeliny. Území Mrtvého luhu vymezuje železniční trať mezi zastávkami Dobrá a Černý Kříž na železniční trati České Budějovice - Volary a již zmíněné toky Teplá a Studená Vltava.

Mrtvý luh není jen 1. zónou Národního parku Šumava, ale patří také do sítě mezinárodně chráněných mokřadů. Z důvodu přísné ochrany přírody není Mrtvý luh přístupný veřejnosti. Hloubka rašeliny dosahuje přes 7 metrů, ale tůně k utopení zde nenajdete. Ale není nutné truchlit, protože území přijde výjimečně hlavně odborníkům, kteří jej vnímají za pozůstatek doby ledové s celou řadou naprosto unikátních živočichů, hlavně bezobratlých, ale i rostlin.

Pro seznámení s rašeliništěm laikům postačí do Mrtvého luhu nakouknout z jeho okrajů. Nejlepší výhledy a zážitky z rašeliniště je ze břehů, na které si mohou vystoupit vodáci plující po Teplé Vltavě. Do nitra 1. zóny je však zákaz vstupu. Ještě lepší vhléd než ze břehu řeky je pak ze silničky nebo i železnice na trase Nová Pec – Černý Kříž – Stožec. Vše podstatné v celé pestrosti je vidět právě z okraje tvořeného Studenou Vltavou a silničkou pod Černým Křížem.



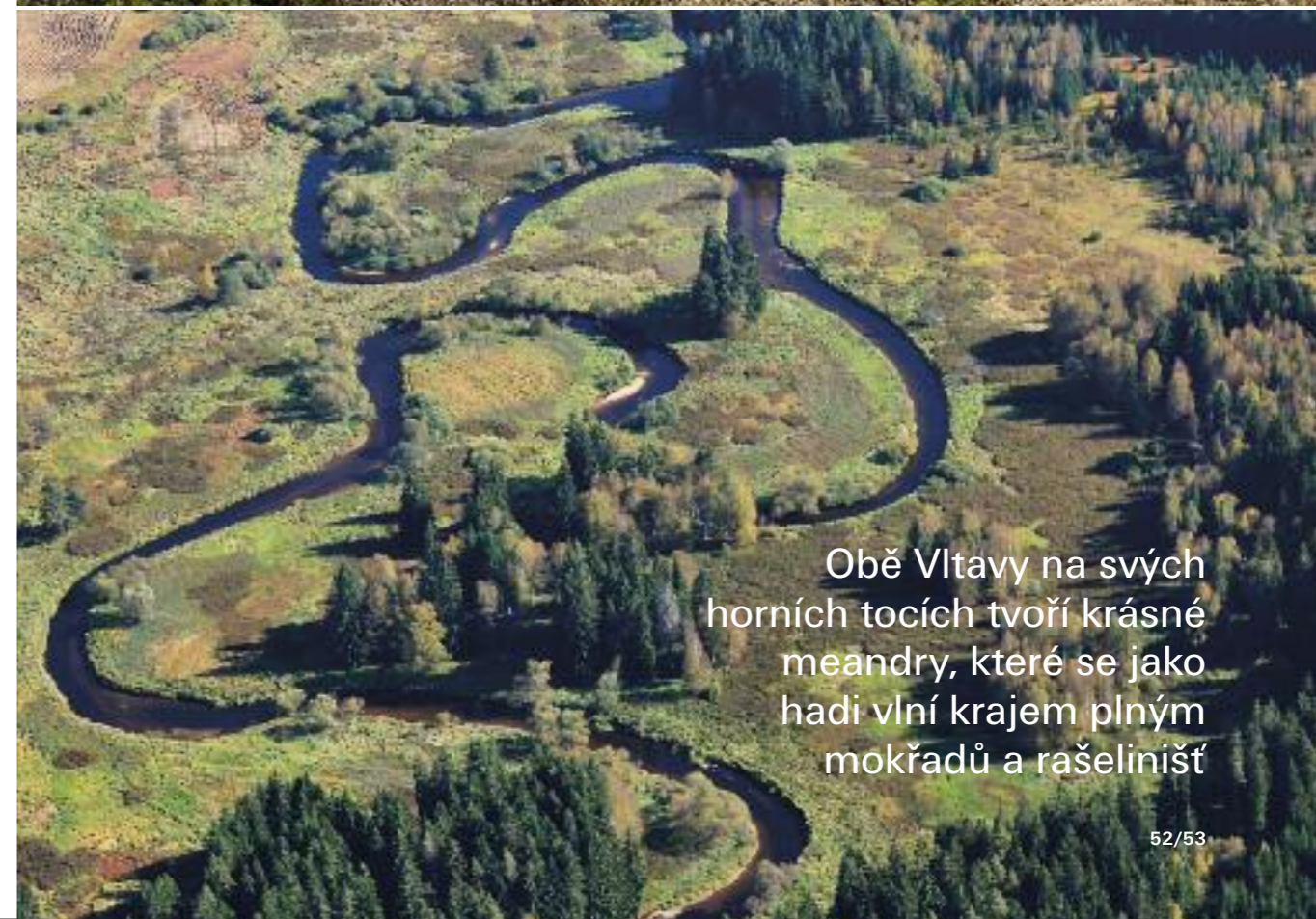
Okáč stříbrnooký, www.kolas.cz



Perleťovec severní, www.kolas.cz



Název Mrtvý luh pochází od velkého množství mrtvých stromů, které zde vytvářejí jakoby „mrtvý les“



Obě Vltavy na svých horních tocích tvoří krásné meandry, které se jako hadi vlní krajem plným mokřadů a rašelinišť

NA LIPENSKU SE LÍBÍ TAKÉ BOBRŮM

TEXT JIŘÍ MÁNEK FOTO TURISTICKÝ SPOLEK LIPENSKA

Bobr evropský je po jihoamerické kapybaře druhý největší hlodavec a v posledních několika letech můžete dílo tohoto zajímavého živočicha pozorovat i na Lipensku. V současné době je jeho přítomnost patrná zejména v okolí soutoku Teplé a Studené Vltavy.

Pro osídlování Šumavy byl pro bobra podstatný dlouhý reintrodukční program, který proběhl v letech 1966 – 1990 v Bavorsku. Tehdy bylo do volné přírody vypuštěno asi 120 jedinců bobra evropského. Vzniklá bavorská populace se posléze stala zdrojem šíření bobrů též do celých západních a jihozápadních Čech. První pozorování bobra na české straně Šumavy známe již z roku 1997. Do současné doby vznikla na celé Šumavě stabilní populace, kterou tvoří 17 trvale osídlených lokalit. Celkový počet bobrů od Železné Rudy až po Lipno se odhaduje na 80–100 jedinců, přičemž v západní části Šumavy je bobrů podstatně více.

První osídlení v naší Lipenské oblasti je známo z roku 2007, kdy byl nalezen bobří hrad ve Vltavském luhu u pěčenských mostů. V letech 2009 – 2012 byl bobr a jeho dílo pozorováno v nivě říčky Olšina mezi rybníkem Olšina a vodní nádrží Lipno. Zde bobří vybudovali nejenom hrad, ale také bobří hráze. V současné době je podle řady pobytových znaků evidentní, že se na Lipensku bobr nejenom usadil, ale že se mu zde dlouhodobě daří. Jeho „dílo“ je patrné zejména v okolí Mrtvého luhu, na soutoku Teplé a Studené Vltavy, mezi Pěknou a Novou Pecí. Další pozorování známe z několika míst na březích Lipna, ale také v okolí Vyššího Brodu.

Zajímavost ze šíření bobrů

Je doloženo, že bobr za sebou zanechává chemickou stopu – výměšky žláz, které obsahují chemické látky jako informační signály. Ty bobr uvolňuje do vody, nebo je zanechává jako pachové značky na březích. Pachové stopy pak napomáhají snadné orientaci dalším jedincům. Ta je potřebná nejenom pro zvýšení pravděpodobnosti spárování, ale také jako informační signály důležité pro šíření bobra proti proudu řek. Jedinec níže na toku je tak díky přítomnosti pachových informací v tekoucích vodách schopen registrovat existenci jiných bobrů v horní části povodí. Je velmi pravděpodobné, že právě díky tomuto mechanismu se bobří začali ob-

jevovat na Šumavě poté, co zaznamenali chemickou informaci přicházející z bavorských potoků a říček, které zde uvolňovali první pionýrští jedinci na Šumavě.

Z biologie bobra evropského

- Bobr je až metr velký a až 30 kg vážící. Dožívá se až 35 let.
- Bobří jsou aktivní po celý rok bez zimního spánku.
- Živí se především lýkem a větvičkami vrby, topolu, případně dalších dřevin (jasan, javor, jilm) a některými bylinami.
- Bobr většinou kácí dřeviny okolo břehů tekoucích i stojatých vod, ale ne dále než 50 metrů od vody.
- Nejčastěji kácejí kmeny s průměrem 5–8 cm, ale poradí si i s kmenem 70 cm v průměru.
- Samice jsou březí 107 dní a rodí v květnu nebo v červnu 2–5 mláďat. Mláďata dva roky zůstávají s matkou, ve třetím roce života zakládají novou kolonii.
- Bobr je dokonale přizpůsoben životu ve vodě – na nohách má plovací blány, pro plavání a kormidlování má dlouhý plochý ocas, aby mu nebyla zima, má až 300 chlupů na milimetr čtvereční. Aby lépe přežíval pod vodou má uzavíratelné nozdry, pod vodou vydrží až 20 minut.



NÁVRAT JEZERNÍHO VLKA

POHLED NA ETIKU LOVU DRAVÝCH RYB NA LIPNĚ

TEXT JAN PÝCHA FOTO LIPNO FISHING BOATS

Lipenská přehrada je největší a nejkrásnější vodní plochou v České republice a vyžaduje nejen od nás rybářů to nejlepší zacházení s krajinou a vodou, kterého jsme schopni. Současný stav, kdy se legislativa lovu dravých ryb upravuje pod tlakem "platících členů", nikoliv dle názoru fundovaného hospodáře a zdravého rozumu, spěje k opětovné devastaci původních druhů dravých ryb na Lipně.

Koncem devadesátých let došlo na jezeře k zásadnímu snížení počtu dravých ryb a rybáři přestávali přehradu navštěvovat. Nebylo co chytat, a proto od roku 2009 do roku 2015 vstoupila v platnost radikální ochranná opatření. Tím nejzávažnějším byl zákaz lovu na rybkou menší než 20 cm. Tato úprava pravidel lovu měla velice pozitivní efekt a populace dravců, především candátů, se pomalu během těchto šesti let zotavovala.

Okolo roku 2015 jsem po letech začal opět na Lipně lovit dravce na umělé vláčecí nástrahy. Následně jsem pečlivě zkoumal a učil se chápat ekosystém jezera v průběhu celého roku. Na důvody, proč mizely z vody dravé ryby (hlavně candáti), mělo mnoho lidí různé názory; od přemnožení bolena a sumce po tvrzení, že candátí plůdek hyne hladem. Na tyto otázky jsem hledal odpovědi u hydrobiologického týmu jihočeské akademie věd, kde jsem pracoval jako pomocná síla na výzkumu revitalizovaných velkých nádrží na severu Čech. Bylo mi odpovězeno, že pravým důvodem nízkého stavu generačních dravců na Lipně není pouze predační konkurence bolena či velkých sumců, kteří fungují jako přirozená zdravotní policie revíru a loví ryby nemocné či přestárlé. Dravci hlavně musí mít co jíst. Díky dohodě mezi rybářským svazem a vodohospodáři je hladina jezera již třetím rokem v jarních měsících na maximu, což umožňuje výtěr bílých potravních ryb v rákosových porostech. Candátí plůdek tudíž rozhodně hladem nehyne. Na dravých rybářích se dostatek potravy projevuje zvýšenou tvorbou růstového hormonu a dosahují lovné míry rychleji než v hladových letech. Candát má na Lipně dobré podmínky k reprodukci a mladých jedinců je zde velké množství. Na logickou otázku, kde tedy jsou velcí candáti, když růstový potenciál tohoto druhu je víc než jeden metr a drtivá většina ulovených ryb měří okolo 50 cm, byla odpověď jasná. Skutečným důvodem je nadměrný počet ryb odnesených sportovními rybáři. Během období zákazu lovu na rybkou menší než 20 cm se velikosti i počty dravých ryb rok od roku zvyšovaly. Radostně jsme chytali (na umělé nástrahy) a opatrně pouštěli krásné candáty okolo 70 cm a věřili, že velké ryby se vrací.



val jako pomocná síla na výzkumu revitalizovaných velkých nádrží na severu Čech. Bylo mi odpovězeno, že pravým důvodem nízkého stavu generačních dravců na Lipně není pouze predační konkurence bolena či velkých sumců, kteří fungují jako přirozená zdravotní policie revíru a loví ryby nemocné či přestárlé. Dravci hlavně musí mít co jíst. Díky dohodě mezi rybářským svazem a vodohospodáři je hladina jezera již třetím rokem v jarních měsících na maximu, což umožňuje výtěr bílých potravních ryb v rákosových porostech. Candátí plůdek tudíž rozhodně hladem nehyne. Na dravých rybářích se dostatek potravy projevuje zvýšenou tvorbou růstového hormonu a dosahují lovné míry rychleji než v hladových letech. Candát má na Lipně dobré podmínky k reprodukci a mladých jedinců je zde velké množství. Na logickou otázku, kde tedy jsou velcí candáti, když růstový potenciál tohoto druhu je víc než jeden metr a drtivá většina ulovených ryb měří okolo 50 cm, byla odpověď jasná. Skutečným důvodem je nadměrný počet ryb odnesených sportovními rybáři. Během období zákazu lovu na rybkou menší než 20 cm se velikosti i počty dravých ryb rok od roku zvyšovaly. Radostně jsme chytali (na umělé nástrahy) a opatrně pouštěli krásné candáty okolo 70 cm a věřili, že velké ryby se vrací.

Touha po mase a penězích za prodané povolenky však byla silnější. V roce 2016 byl opět povoleno tradiční nespportovní lov na malé ryby. Velikost ulovených candátů začala od toho roku klesat. Kruh se tímto uzavřel. Mementem budiž výrok postařšího lipenského chataře, který lov na rybkou uvítal slovy: „Víte kucií, kolik mám letos filet z candátů v mrazáku? Jako čistě filet, víte?...

40 kilo!!!" Toto číslo ve skutečnosti znamená přes 100 kilo živé váhy odnesených ryb. Řešením této situace je znovuzavedení opatření na ochranu candátů na Lipně zvýšením míry nástražní rybičky na 20 cm a zákazu lovu na její části. Dále je nutné zavedení horní míry u dravců a ročního limitu odnesených úlovků. Lipno vždy bylo naprosto unikátní vodou s hojnou rybí osádkou a je v našich možnostech současný stav o mnoho zlepšit. Cílem je mít zdravou vodu, silnou populaci generačních, sportovně vysoce ceněných velkých ryb, která zajistí udržitelný sportovní rybolov a prosperitu regionu.

Vzhledem k mělkému reliéfu dna je zde ideální provozovat moderní metody přívlače. Ryby nejsou vytahovány z velkých hloubek a hubeny změnou tlaku, jako se tomu děje třeba na Orlické přehradě. Umělá nástraha je ve většině případů zaseklá v přední části tlamy a rybu lze vyháčkovat a pustit ve vodě s minimální újmou. Chceme-li si jednou za čas úlovek odnést, je dobré ponechat si rybu střední velikosti, kterou budeme ten večer jíst. Velcí dravci v sobě celý život kumulují těžké kovy (například rtuť) a jejich svalovina pro konzumaci není vhodná. U malých ryb je moudré umožnit dva reprodukční cykly, což je odhadem zákonná míra plus deset centimetrů. S klidným svědomím lze odnést sumce a pověsit ho do udírny. Vodě tím neublížíte, spíše naopak, ale mohykán okolo dvou metrů by vám nechtěl a zaslouží svobodu. Ryby z lipenské přehrady do mrazáku rozhodně nepatří, na to jsou příliš vzácné!

Pozitivem honu za candáty na Lipně je to, že většina rybářů pozapomněla na okouny a hlavně štiky, které mají to štěstí, že nejsou tak dobré k jídlu. Jejich stavy i velikosti stoupají. Dvě metrové štiky za odpoledne chycené přívlačí loni na podzim považují za dobré znamení do budoucna. Velcí okouni jsou lipenskou specialitou. Specifická hlubinná forma zde dobře prosperuje a jejich lov je velká zábava. Bezpečná, kvalitně vybavená loď je nezbytná pro nalezení migrujících hejn dravců. Mnohakilometrové přejezdy jsou nutností stejně jako precizní lokalizace lovného místa pomocí echolotu. Nebojte se požádat o radu místního rybáře či využít služeb průvodce. Ten vás zavede do lovných míst, která byste sami jen těžko během doby vaší dovolené na Lipně objevili. Pomůže s výběrem fungujících nástrah a postará se o to, aby váš celodenní rybolov byl zároveň úžasným výletem po lipenském jezeře.

Velcí rybí predátoři do naší přírody patří stejně jako vlci nebo tajemní rysové. Obrovské štiky, candáti a okouni jsou národním živoucím dědictvím, které musíme předat dál v lepším stavu, než jsme ho zdědili my. Budoucnost každé ryby (a zároveň celého druhu), kterou ulovíme, je v tu chvíli v našich rukou. Věřím, že etické normy každého sportovního rybáře budou časem vyšší nežli ty, které nám určuje zákon.

**RAKOUSKÝ
MORGAN CAR CLUB
SI VYRAZIL
NA LIPENSKO**



Sen mnohých milovníků aut – ručně vyráběný, sportovně a přitom historicky vyhlížející, motoricky nadupaný kabriolet. To je již přes sto let ikonický britský Morgan. Majitelé padesátky nablýskaných Morganů z Rakouska si po dohodě s Turistickým spolkem Lipenska udělali výlet do našich končin.

V pátek 11. 5. 2018 před polednem překročilo pět desítek krásných naleštěných aut bavorsko-české hranice ve Strážném. Dále auta projížděla přes Volary do Nové Pece, kde ve Wellness hotelu Marlin byla první zastávka na oběd.

Krátce před druhou po poledni se údolím Jezerního a Jeleního potoka ozval hluboký zvuk motorů. Místním i turistům to mohlo připadat, jakoby od Nové Pece na Jelení Vrchy jela velká parta motorkářů. Zanedlouho zaplnila auta téměř celého parkoviště na Jeleních Vrchích, které stejně jako užaslí návštěvníci něco podobného ještě nevidělo.

Tady pod dolním portálem plavebního kanálu zhruba stovku účastníků jízdy - řidičů a spolujezdců - přivítal plavební ředitel Schwarzenberského kanálu Hynek Hladík. Povídal jim o historii a současnosti kanálu, který sloužil zhruba sto let k plavení palivového dříví ze Šumavy do císařského hlavního města Vídně.

Pro automobilisty z Morgan Sports Car Club of Austria byla připravena i živá ukázka plavení dříví. Hynek Hladík například připomněl, že při plavení dříví pro Vídeň bylo třeba před ústím řeky Große Mühl dřevo vytáhnout a připravit ho na dopravu na lodích do císařského hlavního města.

Před třetí hodinou nastartovaly motory a kolona se vydala z Jeleních Vrchů do Nové Pece a dál k rakouským hranicím za Zvonkovou. Cílem v Rakousku byl pivovar premonstrátského kláštera Schlägl.



Společnost Morgan byla založena v roce 1910 Harrym Frederickem Stanleyem Morganem. Od samého počátku razil filosofii, že vozy Morgan mají být elegantní, lehké a rychlé. Po celou historii jsou základními materiály pro výrobu auta: jasanové dřevo, hliník a kůže. A takové jsou ty vozy i dnes. Automobilka se hrdě hlásí ke svým tradicím. Vozy se vyrábějí ručně, v továrně nenajdete jediného robota. Přitom jsou ve vozech užity nejmodernější technologie. Roční produkce se pohybuje okolo 800 aut. Vše je Driven at Heart (řízeno srdcem).
www.morgan-motor.co.uk





www.lipno-line.com

ŠUMAVSKÝ EVEREST (8 848 METRŮ) – OSM VRCHOLŮ V OKOLÍ HORNÍ PLANÉ

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO TURISTICKÝ SPOLEK LIPENSKA

Zdolat Mount Everest, tedy 8 848 metrů vysokou nejvyšší horu světa, lze i na Šumavě. Samozřejmě postupně. Zdolání osmi vrcholů 1 236, 725, 1 022, 732, 1 378, 1 338, 1 311 a 1 221 metrů nad mořem dá dohromady přesně výšku Mount Everestu. Na všech vrcholech je možné dát si razítko do vrcholového pasu, které jsou k mání v infocentru Horní Planá. Těm, kteří mají v pasu všechna razítka, vystaví i certifikát. Projekt zvítězil v kategorii Zážitek na 1 000 % pro celou rodinu: Cena Kudy z nudy soutěže DestinaCZe 2015.

Pokud chcete vylézt na Mount Everest, musíte jet až do Himalájí, ale jestli vám stačí jen ten šumavský, přijďte do Horní Plané.

„Nápad zazněl na setkání hornoplánských podnikatelů. My jsme ho rozvinuli, vytipovali jednotlivé vrcholy, vytvořili pasy, razítka a certifikáty. Za dobu čtyř let si pasy na Šumavský Everest vyzvedlo více než 1100 lidí a certifikát obdrželo zhruba 280 lidí,“ uvedl Luděk Štěpánek z informačního střediska v Horní Plané.

Všechny vrcholy jsou zaměřené GPS a jsou osazeny

ptačími budkami s razítky. V hornoplánském infocentru (KIC) obdržíte vrcholový pas se seznamem povinně zdolávaných vrcholů, jejichž součet je výškou 8 848 m n. m. Je na vás, v jakém pořadí a za jaké časové období vrcholy zdoláte.

Do vrcholového pasu si orazítujete jednotlivé vrcholy po jejich zdolání. V případě, že už stojíte na některém vrchu a nemáte pas s sebou, stačí pořídít foto u naší budky – vrchol se bude započítávat (stejně tak postupujte při ztrátě razítka).

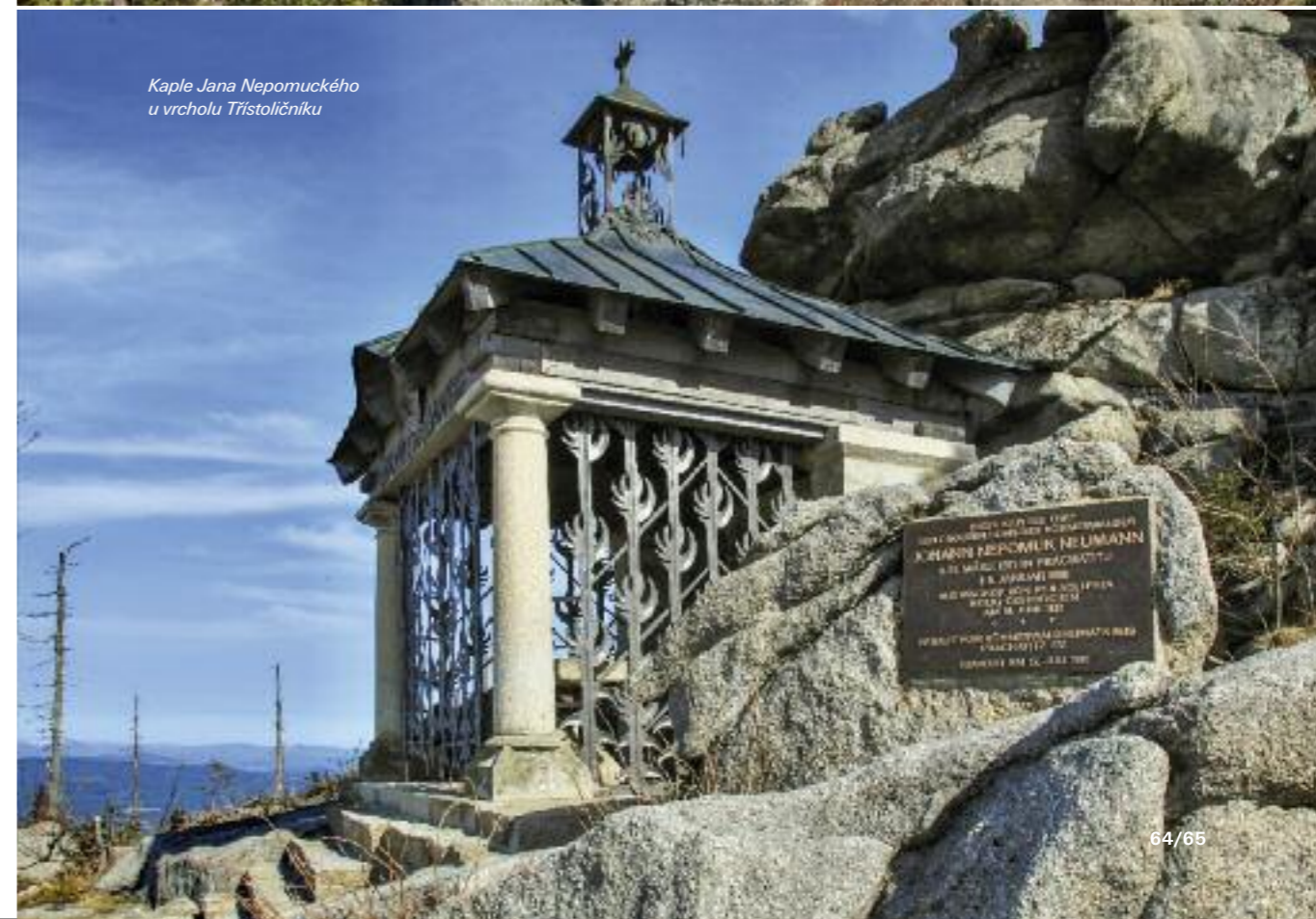


www.sumavsky-everest.cz

Pohled z Plechého
na Plešné jezero



Vrchol Knížecího stolce



Kaple Jana Nepomuckého
u vrcholu Třístoličníku

Knížecí stolec 1 236 m

Autem dojedeme do obce Záhvozdí, odtud po modré stezce dojedeme na Knížecí stolec.

Vrchol Knížecího stolce byl od vzniku vojenského výcvikového prostoru Boletice v roce 1947 pro veřejnost nepřístupný. Na podzim 2011 byla na vrchol nově vyznačena modrá turistická trasa, na kterou je od července 2012 povolen vstup o víkendech a svátcích. Jde o nejvyšší vrchol Želnavské hornatiny. Kulminuje mohutnou žulovou skálou s četnými suťovými proudy a plochým temenem (odtud v názvu „stolec“). Na západním svahu 650 m od vrcholu jsou při cestě dvě budovy. Dříve zalesněno smřčinou s různými příměsemi, především jedle, jeřábu, buku a javoru, dnes vrcholová část z větší části odlesněna. Cenné jsou zejména porosty skal a sutí. Geodetický bod s kótou 1 225,9 m n.m. je na západním úpatí vrcholové skály. Jeho výška je ve všech mapách zmiňována, skála je však přibližně o 10 m vyšší. Od roku 2012 je na vrcholu dřevěná vyhlídková věž.

N 48°50.818' E 014°01.227'

Lipno – přívoz Horní Planá 725 m

Od Infocentra na náměstí v Horní Plané se vydejte směrem dolů po náměstí k Lipnu, k přívozu v Horní Plané

Nadmořská výška 725 m n.m. Vodní nádrž Lipno se nachází na horním toku Vltavy, na hranici NP a CHKO Šumava. Vznikla zatopením vltavského údolí s mnoha mokřinami, rašeliništi, poli a vesnicemi. Přehrada je napuštěna od roku 1958 a jde o největší vodní plochu na území ČR. Má délku 44 km a šířku přes 10 km. V současné době je hladina jezera rájem pro milovníky vody, vodních sportů a rybáře.

N48°45.634' E014°01.285'

Moldaublick 1 022 m

Autem, na kole nebo pěšky se vydáme přívozem do Bližší Lhoty, přes přechod Zadní Zvonková dojedeme do sportovního areálu Schöneben. Pěšky nebo na kole se vydáme na rozhlednu Moldaublick (česky Vltavská vyhlídka).

Rozhledna na severovýchodním svahu hory Sulzberg (1041 m n. m.) na území hornorakouské obce Ulrichsberg v okrese Rohrbach, 1 km od rakousko-české státní hranice (u Zadní Zvonkové). Nachází se v rakouské části Šumavy (Böhmerwald) a otevírá se z ní pohled především na českou stranu – na vodní nádrž Lipno a okolí (Horní Planá, Černá v Pošumaví, Vítkův kámen, Hochficht, Sternstein) i na vzdálenější Boubín či Klet.

Kovová rozhledna byla postavena v roce 1967, má výšku 24 m a vede na ni 137 schodů. Je otevřená od dubna do listopadu. K rozhledně vedou turistické a lyžařské trasy, které ji spojují s dalšími turistickými místy

v okolí (Schwarzenberský plavební kanál, Bärenstein a Plechý). Na opačné straně Sulzbergu, 2,5 km od Moldaublicku, byla v roce 2009 otevřena rozhledna Alpenblick.

N 48°42.178' E 013°58.307'

Rybník Olšina 732 m

Od Infocentra na náměstí v Horní Plané pěšky nebo na kole se vydejte směr vesnička Hodňov a odtud k rybníku Olšina.

Rybník „Olšina“ byl pravděpodobně založen r. 1370 zlatokoronuskými cisterciáky a je tak nejstarším a nejvýše položeným chovným rybníkem v Čechách. Hráz rybníka je sypaná o výšce 6,40 m a délce 400 m, vlastní vodní plocha je 120 ha. Okolo r. 1790 došlo k protřžení hráze. Voda strhávala domy a vzala si mnoho lidských životů. Na tehdejší dobu to byla velká katastrofa, která způsobila záplavovou vlnu, rybník byl tehdy nazýván „vrahem až k Praze“. Na místě protřžení hráze, které je patrné dodnes, stojí historická bašta.

N 48°46.707' E 014°06.093'

Plechý 1 378 m

Vlakem dojedeme do Nové Pece. Odtud pokračujeme po zelené stezce do Staré Pece- Lázu ke Schwarzenberskému plavebnímu kanálu. Odtud jdeme dále kolem kiosku Říjiště, pozvolna stoupáme k jezerní stezce.

Po ní začínáme stoupat až k okraji Kamenného moře, které je čelní morénou Plešného jezera. Po jejím zdolání se nám otevře pohled na jezero. Od Plešného jezera vystoupáme po značené turistické cestě až na vrchol. Plechý (německy Plöckenstein) je 1 378 m vysoká hora Šumavy ležící na česko-rakouské hranici. Je pátým nejvyšším vrcholem Jihočeského kraje a nejvyšším vrcholem Šumavy. Plechý je přístupný z několika směrů. Přechází přes něj červeně značená hřebenová stezka z Nového Údolí do Zadní Zvonkové. Na této trase leží další vrcholy vyšší 1300 m n.m. – Třístoličník, Trojmezna a Smrčina. Plechý je v 1. zóně Národního parku Šumava.

N48°46.279' E013°51.437'

Smrčina 1 338 m

Z Horní Plané přejedeme převozem do Bližší Lhoty. Po cyklostezce č. 1020 dojedeme do Přední Zvonkové a odtud pokračujeme po červené na vrchol Smrčina – německy Hochficht.

Vrchol je součástí I. zóny NP Šumava. Výstup na Smrčinu můžeme spojit s celodenní hřebenovou túrou přes Plechý, Trojmeznu a Třístoličník do Nového údolí. Na rakouské straně je vybudován sjezdový areál se sedačkovou lanovkou a vleky, mimo alpskou oblast prý nejlepší lyžování v Rakousku.

N 48°44.224' E 013°55.255'



HORNÍ
PLANÁ
ŠUMAVSKÝ EVEREST

Vrchol Plechého



Pohled na Alpy
z Třístoličníku



(NEJEN) S DĚTMI A (NEJEN) ZA POZNÁNÍM

TEXT RŮŽENA ŠTEMBERKOVÁ
FOTO TURISTICKÝ SPOLEK LIPENSKA

Areál lesních her u Stožce byl otevřen již v roce 2012, ale i dnes nabízí malým i velkým návštěvníkům zábavu, dobrodružství a poznání šumavské přírody, a to především jejích zvířecích obyvatel. Chcete zažít, jak na svět pohlíží datel z dutiny stromu? Rádi byste poznali podle otisku stop, kdo tudy šel před vámi? Přijměte naše pozvání na tzv. Puštíkovu stezku do Stožce a o zábavu pro celou rodinu máte postaráno.

Je dobré znát před cestou

Do Stožce mohu přijet vlakem od Českého Krumlova, anebo přes Volary od Prachatic, nebo z Vimperku. Pokud byste zapomněli vystoupit, tak vás vlak doveze maximálně o jednu zastávku dál, tedy do Nového Údolí, kde koleje definitivně končí na česko-bavorské hranici. I tady je krásně, ale to by byl zcela jiný výlet (např. horskou túrou přes nejvyšší vrcholky Šumavy, kolem Plešného jezera až do Nové Pece u začátku Lipenského jezera).

My vystoupíme ve Stožci. Samozřejmě, že sem můžete dojet i autem a v této „slepé ulici“ v klidu zaparkovat na záchytném obecním parkovišti. Náš poznávací výlet začíná ideálně v informačním středisku Správy Národního parku Šumava ve Stožci, kde si zakoupíte za 20 korun tištěného průvodce s úkoly a informacemi pro zamerávání. Kromě této drobné investice si zde můžete prohlédnout unikátní expozici v budově střediska, nechat si promítnout film a poměřit se s naším největším jelenovitým zástupcem zvěře – tj. losem evropským. Jde o chloubu místního návštěvnického zařízení a mají zde již dva exempláře losů v životní velikosti!

Samotná stezka začíná asi 1 km za vsí, kam přijdeme po klidné silniče věrně kopírující horský tok Studené



Vltavy. Odbočku vpravo do lesa nemůžeme minout, protože u vstupní brány na nás již „vejrá“ socha dřevěného puštíka bělavého, který právě na Stožecku nalezl opětně svůj domov téměř před padesáti lety! Puštíková stezka prochází lesem v délce 1,6 km a má celkem 12 interaktivních zastavení v pravém slova smyslu. Mějte na paměti, že pevný povrch stezky se střídá s mokrym a někde zas budete muset přeskakovat po kamenech. Jde o autentickou zážitkovou trasu! Na stezce si můžete odpočinout, nebo se ukrýt před deštěm v jedinečném dřevěném přístřešku se střechou pokrytou mechem a kapradím. Na konci stezky vás zpět do Stožce doveđe lesní cesta a celý okruh tak dokončíte po celkem asi 4 500 krocích (nebo metrech, chcete-li).

Les plný zážitků

Hned na úvod trasy si můžete dovolit uspořádat vlastní hudební vystoupení na dřevěném xylofonu, odborně nazývaném dendrofon. Poté si můžete zavolat dřevěným telefonem a budete překvapeni, jaký je dřevo výborný vodič zvuku. Pokud byste preferovali jiný „žánr“, tak stačí chvíli postát a hle, právě lesní ticho rozezná úžasný ptačí koncert.

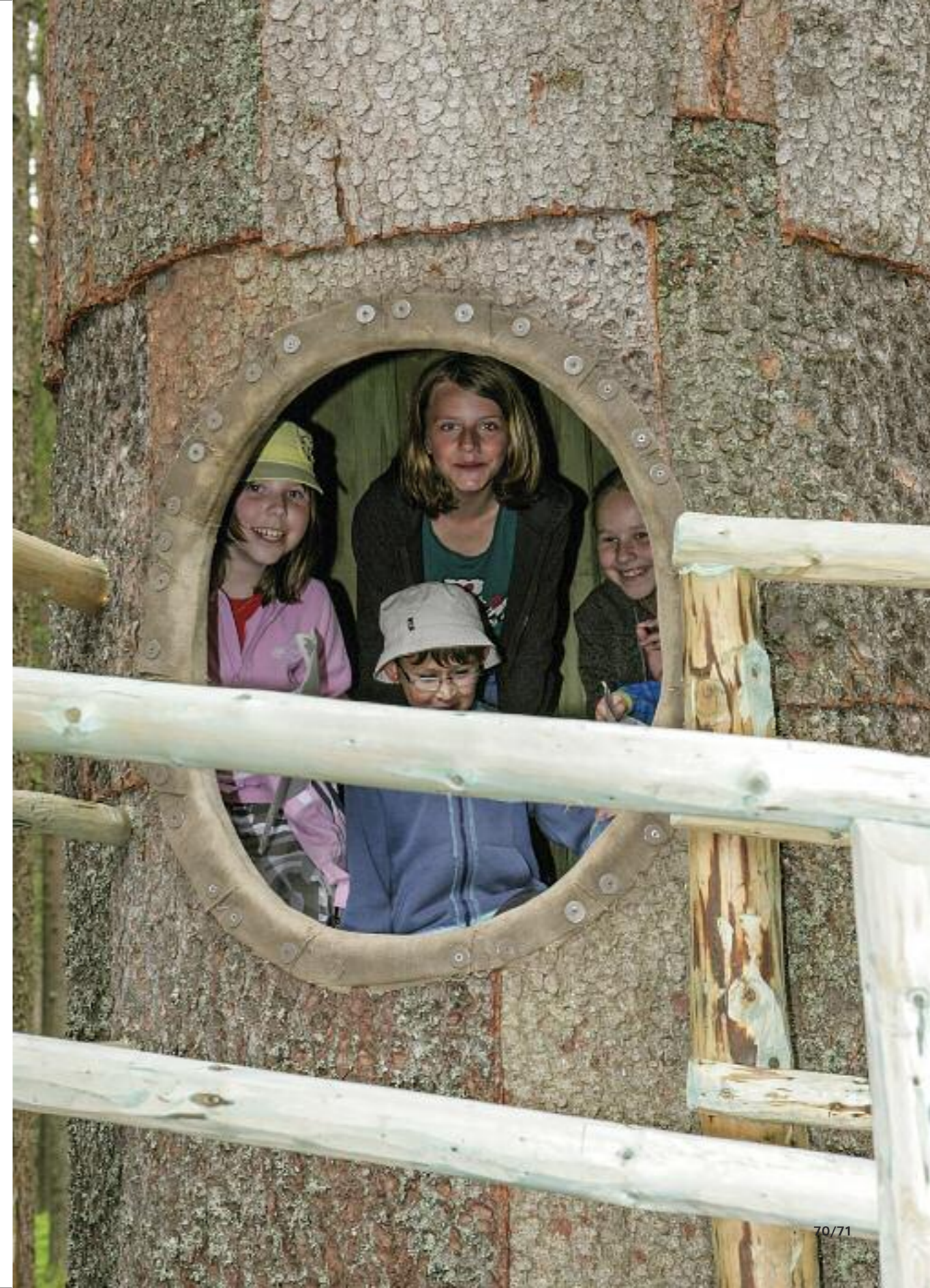
Asi nejlákavější je vlézt si přímo do „obýváku“ u pana datla. Vejde se k němu do dutiny celá rodina! Originální lavičky vám zas umožní posedět si vedle plachého teřeva nebo u zdánlivě nebezpečných mravenců. Za pravého ničitele lesů bývá na Šumavě označován kůrovec, ale zde si můžete sednout přímo vedle něj (dokonce i na něj). Přesto, že je v nadživotní velikosti, tak je naprosto mírumilovný a nemusí se ho bát ani malé děti.

Hledání úkrytů zvířátek vám může připadat jako nuda, ale pokud budete mít trpělivost, tak to rozšíří vaše obzory o pohledy vzhůru do větví stromů, za roh i pod nohy. Kdo najde na stanovišti s ukrytými zvířátky více než deset z nich, tak je skvělý pozorovatel přírody! Asi každé malé dítě si umí představit, že semínka ze smrkových šišek musí zvířátkům výborně chutnat. Sami se můžete přesvědčit o tom, že zájemců o ně je spousta, a pokud se vám podaří je i identifikovat podle ohryzu, tak jste praví znalci přírody.

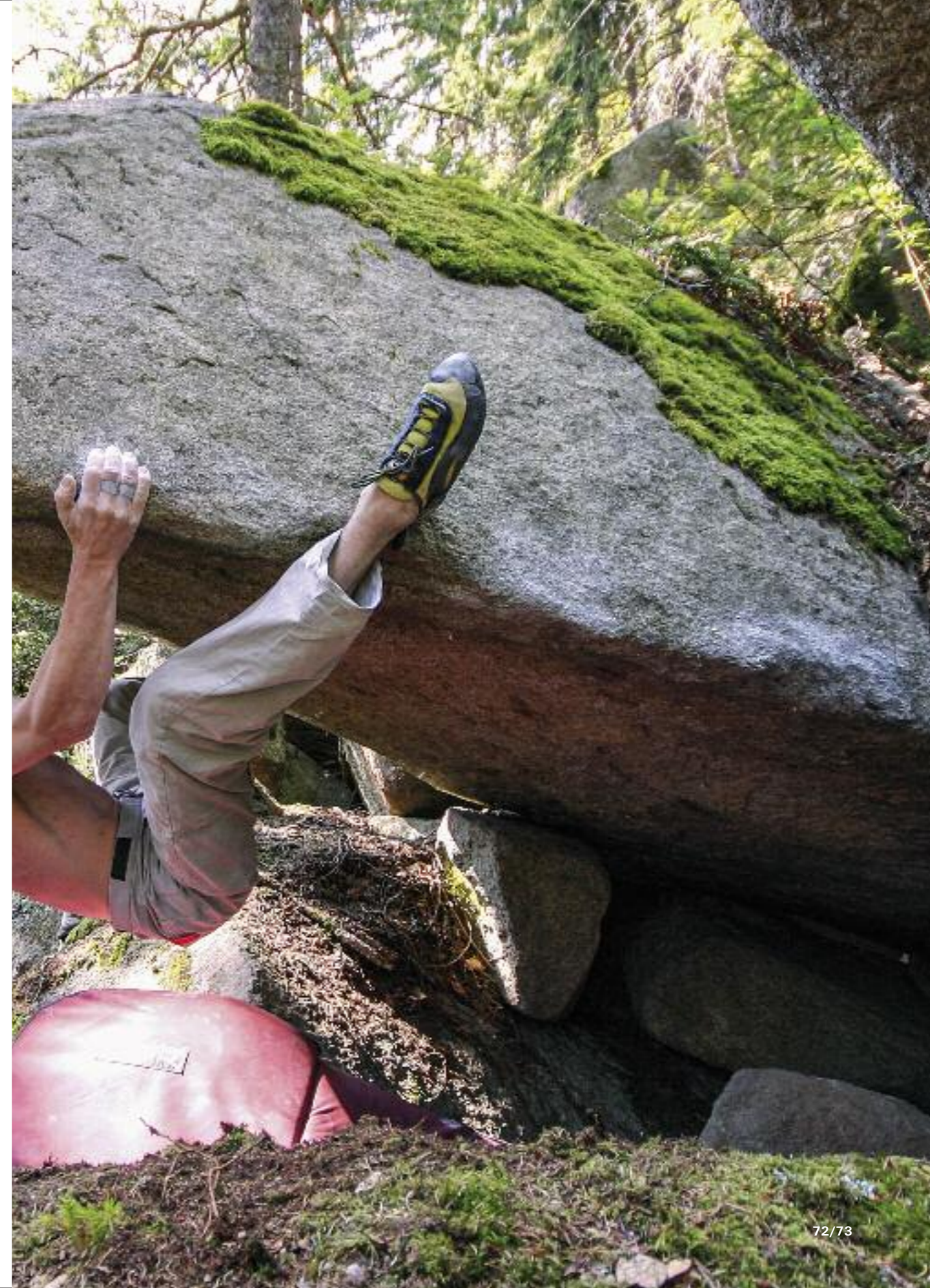
Vitalita lesa je vidět na každém kroku a mladé smrčky vyklíčí všude. A jak umějí balancovat na kořenových chůdách! Stopy na zemi (nebo ve sněhu v zimě) prozradí také mnohé lesní obyvatele, které teď již bezpečně poznáte!

Nezmokli jsme a už jsme tu

Pokud jste si cestou kreslili obrázky (otiskem na tapelné frotáže) do zakoupeného pracovního listu, tak se po návratu do Stožce můžete s dětmi zastavit pro drobný dárek v informačním středisku. Věříme, že jste si užili legraci a navíc se něco dozvěděli o šumavské přírodě, která oplývá nekonečným přírodních krás. Možná ovládá i mocná kouzla, když se dokáže nejednomu návštěvníkovi vrýt tak hluboko do srdce jako místním obyvatelům. Tak zase někdy příště na shledanou v Národním parku Šumava!



LOUČOVICE BOULDEROVÉ



Loučovice si většina sportovců spojuje s Čertovými proudy, což je jedna z nejtěžších přirozených slalomářských tratí na světě, nebo s kuželkami. Loučovice mají pro sportovce ale ještě jedno lákadlo, a tím je Bouldering.

Na jihozápadním svahu kopce Luč (933 m. n. m.) je v lese velké množství kamenů. Jsou to žulové bloky různé velikosti, od dvoumetrových „kamínků“ po osmimetrové skalky. A právě na nich lze nacvičovat disciplínu nazývanou BOULDERING.

Bouldering je lezecká disciplína provozovaná bez lana na malých skalních blocích nebo nízkých skalách několik metrů nad zemí. V současnosti získává velkou popularitu hlavně u mladých lidí. Mimo jiné i díky své nenáročnosti na vybavení, relativní bezpečnosti a motivační atmosféře při lezení ve skupině přátel. Název pochází z anglického slova boulder („balvan“).

Boulderovat na Luči se začalo v roce 2003, kdy oblast objevili horolezci z Vimperka. Postupně se přidávali lezci z celých Čech a v posledních osmi letech i lezci ze sousedního Rakouska. Celá oblast Loučovic je rozdělena do 17 sektorů a je zde vylezeno a zaznamenáno již více jak 850 boulderů. Podle obtížnosti jsou na

kamenech označeny malými barevnými šipkami.

Od roku 2005 se v Loučovicích pravidelně schází boulderisti na soutěžní akci nazývané FBF (Film boulder festival). A místní obyvatelé si mohou v době konání akce (vždy jeden víkend v září) vyzkoušet lezení na mobilní horolezecké stěně v parku vedle restaurace Sparta.

Těm, kteří si chtějí bouldering vyzkoušet v přírodě, stačí jen lezecké boty (tzv. lezečky) a matrace (tzv. boulder matka), která v případě pádu zabrání vážnějšímu zranění. Samozřejmě je lepší nebýt na kamenech v lese sám. Zvláště, lezete-li do větších výšek!

V letošním roce bychom rádi vydali boulderového průvodce „LOUČOVICE bouldering“. Zhruba na 220 stranách bude 550 fotek kamenů s naznačeným směrem a názvem každé cesty. Prodejem chceme přilákat do Loučovic další lezce. Mohou přijet s celými rodinami na dovolenou, nebo jen na víkend. A jsem si jist, že v regionu Lipenska se nudit nebudou.



Průkopníky boulderingu se stali Britové v 80. letech 19. století. Původně byl však bouldering pouze jako součást tréninkového plánu horolezců, to znamená jako příprava na náročnější výstupy v horách. Jako samostatnému sportu se boulderingu poprvé začal věnovat v 50. letech 20. století John Gill, přední anglický gymnasta, který shledal „lezení po šutrech“ zábavným. Od té doby je bouldering stále populárnější a cíleně se mu věnuje stále více mladých lezců. V roce 2001 se začalo pravidelně konat mistrovství světa v boulderingu. V roce 2020 bude dokonce na Olympijských hrách v Tokiu součástí lezeckého sportu! I v Čechách vznikají sportoviště, kde jsou postavené kryté stěny určené jen pro bouldering. Seznámit se s ním tedy můžete i v Českých Budějovicích na stěně Lanovka, nebo v Sezimově Ústí na stěně Wall club.

LIPENSKÉ BORŮVKY JSOU JEDNY Z NEJZDRAVĚJŠÍCH

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO TURISTICKÝ SPOLEK LIPENSKA

Lesnatá oblast Lipenska s čistou přírodou je přímo ideálním místem pro růst lesních plodů. Za houbami, malinami, borůvkami a brusinkami sem každý rok míří mnoho českých i zahraničních turistů. Pozitivní vliv borůvek na zdraví člověka je známý již dlouho. Jak moc zdravé jsou lipenské borůvky a v čem všem vám mohou pomoci? To nám prozrazují vědecké studie.

Konzumace borůvek z Lipenska může prospět zlepšení zraku, napomoci snadnějšímu otěhotnění nebo zkvalitnit život seniorů. Vyplyvá to z výsledků dlouhodobého výzkumu, který v rámci programu GEOMED (geomedicina) vede Doc. MUDr. Petr Petr, PhD, z Pracoviště klinické farmakologie českobudějovické nemocnice. Borůvky z Lipenska prý obsahují vyšší množství látek, tzv. fytoalexinů. V Evropě jsou dva takové geografické pásy, kde se borůvky s nejvyšším potenciálem příznivého vlivu na lidské zdraví vyskytují. Jednak v severovýchodním Polsku, a u nás je to pás táhnoucí se v příhraničí zhruba ve směru severozápad-jihovýchod, do kterého spadá i Lipensko. Relativně civilizací nedotčené oblasti zejména pravobřežní Vltavy na Lipensku jsou skutečným rezervoárem bobulovitých plodů obecně, a borůvek zvláště.

Borůvky obsahují antioxidanty, bioflavonoidy, třísloviny, karotenoidy, vitamíny, ovocné cukry, minerální látky.

„Průměrná denní konzumace 120 mililitrů takových borůvek pozitivně ovlivní zdraví v několika faktorech,“ řekl Petr. Vyšší hodnoty fytoalexinů způsobuje prostředí, v němž plody rostou. „Když to řeknu jednoduše, tak čím je borůvka divočejší, tím je lepší,“ vysvětlil Petr.

„Existuje silný názor opřený o odborné poznatky, že při pravidelné konzumaci borůvek ženy snadněji otěhotní. Konzumace borůvek přispívá i k bezproblémovému průběhu těhotenství a k porodu zdravého dítěte,“ řekl Petr. Tyto lesní plody jako doplněk stravy doporučuje také důchodcům, kteří mají problémy se stabilitou. „Vyvarují se tak pádům a s nimi spojenými úrazy,“ řekl.

Borůvky obsahují antioxidanty, bioflavonoidy, třísloviny, karotenoidy, vitamíny, ovocné cukry, minerální látky. Co to znamená? Borůvky zlepšují noční vidění, chrání před stařeckou demencí, léčí šeroslepost a jsou výbornou prevencí proti nejrůznějším infekcím. Léta je v „lidovém léčitelství“ znám jejich příznivý vliv na hladinu krevního cukru u cukrovky. A to jak borůvkových plodů, tak listů. Poměrnou novinkou je příznivý vliv u osteoporosy. Napomáhají odvodňování organismu a jsou spolu s dalšími bobulovitými plody – zejména brusinkami – užitečné při léčbě zánětů močových cest a zabírají i na některé kožní problémy zejména alergického původu.



MICHAL JANČAŘÍK TESTUJE BEZBARIÉROVOST LIPNA

TEXT A FOTO PAVEL PECHOUŠEK

Jeden z našich nejznámějších moderátorů a jeden ze služebně nejstarších zaměstnanců televize Nova Michal Jančařík navštívil v rámci natáčení svého nového pořadu Lipno nad Vltavou. Měl za úkol prověřit zde projekt Lipno bez bariér a skutečnou bezbariérovost zdejších atrakcí pro turisty, s různými formami handicapu. Lipenský test se stal obsahem jednoho z chystaných dílů nového pořadu Nova Stars, který se vysílá na webu Nova Plus.

„Jedním slovem výborné. O projektu Lipno bez bariér jsem mnoho slyšel, chtěli jsme ho otestovat. Velice oceňuji, jak na Lipně přistupují k lidem s handicapem. Nejvíce se mi líbilo na elektročlunu, který jsem mohl dokonce řídit. Nejistě jsem se cítil pouze na bobové dráze, ale to není chyba konstrukce či bariér, ale moje. Já jsem se na bobovce bál, i když jsem chodil,“ usmál se sympatický čtyřicátník. Na invalidním vozíku je od roku 2017. Na vinně byla vrozená, vzácná vada ledvin.

Právě pořad Nova Stars nabízí pohled do soukromí populárního moderátora a má ukázat, jak zvládá život na vozíku, dávat lidem s podobným handicapem návod na různá vylepšení a na zvlá-

dání všech překážek. „Chci ukázat život vozíčkářů obecně, aby bylo vidět, kde je tlačí pata,“ komentuje Michal Jančařík s velkou dávkou svého typického humoru.

Projekt Lipno bez bariér funguje od roku 2010 a rodinám s dětmi ukazuje krásy Lipenska bez rozdílů. „Cílem projektu je být aktivní, i když má rodina handicapované dítě. Na Lipně jsou pro takový případ podmínky ideální. Podle ohlasu příchozích je lipenský areál jedinečný v rámci sportovních areálů v celé republice, žádný jiný areál pro ně není takhle otevřený,“ říká manažerka projektu Zuzana Kolářová a zmínila, že projekt Lipno bez bariér před pěti lety získal hlavní cenu v soutěži EDEN – European Destination of Excellence. Tématem tehdy bylo Cestování bez bariér a do soutěže se přihlásilo 20 zemí. Jančařík, který 17 let moderoval na Nově předpověď počasí a stal se známým propagátorem cyklistiky a aktivního způsobu trávení dovolené, si kvůli zdravotnímu handicapu zvyká na nové úkoly. A to i na Lipně.

Vedle jízdy na elektročlunu se mu také líbila návštěva na Stezce korunami stromů. „Mohl jsem se podívat na mojí milovanou Šumavu zhůry. Lanovka mě vyvezla na kopec i s vozíkem, skvělé. Vyzkoušel jsem handbike, kolem Lipna je ideální terén,“ popsal rodák z Plzně. „Na Lipně jsme kdysi natáčeli Cyklotoulky. Je vidět jak velký pokrok v rozvoji turismu se tu povedl,“ dodal.

Naopak zlepšit by se podle Jančaříka měly lipenské chodníky. „Chodníky jsou obecně u nás velice špatné. Většinou končí obrubníkem a to je velká bolest pro vozíčkáře,“ konstatuje Jančařík. Na Lipno se hodlá opět brzy vrátit. „Plánujeme i pořad, který má pracovní název Vozíkotoulky,“ prozradil na konec.



„Mohl jsem se podívat na mojí milovanou Šumavu zhůry. Lanovka mě vyvezla na kopec i s vozíkem, skvělé. Vyzkoušel jsem handbike, kolem Lipna je ideální terén,“ popsal rodák z Plzně.



ČERTOVA STĚNA, MOHUTNÉ KAMENNÉ MOŘE LIPENSKA

TEXT JAN STRAKA FOTO JAN STRAKA, ZDENĚK BRONEC

Čertova stěna je jednou z nejatraktivnějších lokalit Lipenska. Nejjednodušší přístup pro návštěvníky je z parkoviště u vozovky spojující Vyšší Brod, Loučovice a Lipno nad Vltavou. Ovšem ke kamennému moři je možné dojít i pěšky z Vyššího Brodu. Jedna z nejkrásnějších tras vede po modré značce po úzké lesní pěšině historické Opatské stezky. Od Čertovy stěny do Vyššího Brodu pak můžete využít lesní cesty a následně úzké asfaltové silnice, která vás vyvede nad vyrovnávací nádrž Lipno II. Posledních několik stovek metrů kopíruje pak již zmiňovaný hlavní silniční tah směrem k Lipnu nad Vltavou. Trasa je vhodná i pro zdatnější děti. Pouze první krátký úsek Opatské stezky II vede ve strmějším stoupání. Místo, kde je skutečně nutná zvýšená opatrnost, se nachází u parkoviště nad Čertovou stěnou, kde trasa výletu křížuje silnici.



Rožmberská brána kláštera

Výchozím bodem výletu je Rožmberská brána vyšebrodského kláštera. Do těchto míst není povolen vjezd. Parkoviště se ale nachází jen několik málo desítek metrů od brány – u penzionu Inge. Rožmberskou branou vstupujeme do areálu kláštera, který byl založen Vokem z Rožmberka v roce 1259. Jedinečný živoucí klášter je možné navštívit s průvodcem a proniknout do tajemství historie a seznámit se s cenným kulturním dědictvím Vyšebrodská. V letních měsících je vystaven také proslulý kříž zvaný Závěšův. V areálu se nachází i známé Poštovní muzeum, v letních měsících funguje kavárna a klášterní Návštěvnícké centrum.

Opatská stezka II

Od Rožmberské brány kopíruje trasa výletu úvodní část naučné Opatské stezky II, jež nabízí pohled na mnoho pozůstatků práce starých mistrů kameníků. Jemnozrná žula z okolí Vyššího Brodu byla využívána i ke stavbě kláštera. Během putování načerpáte informace ze tří z celkem šesti informačních panelů. Dozvíte se mnoho zajímavého o zanesení Opatské stezky do lesnických map, o historii cest a stezek mezi Vyším Brodem a Loučovicemi a také o samotné Čertově stěně.

Kamenný lom

Z Opatské stezky je možné odbočit k lokalitě bývalého kamenného lomu, kde je velká koncentrace více či méně opracovaného kamene.

Čertova stěna

Toto mohutné kamenné moře vás ohromí svou

tajuplnou majestátní atmosférou. Nebudete na pochybách, čím byl inspirován Mistr Bedřich Smetana při komponování stejnojmenné romantické opery. Čertova stěna, která se „rozlévá“ až k pravému břehu Vltavy, je součástí Národní přírodní rezervace Čertova stěna – Luč. Z vyhlídky nad Čertovou stěnou, tzv. Čertovy kazatelny, je nádherný výhled právě na druhý vrchol rezervace (Luč – 933 m n. m.) a na jedinečné kamenné moře.

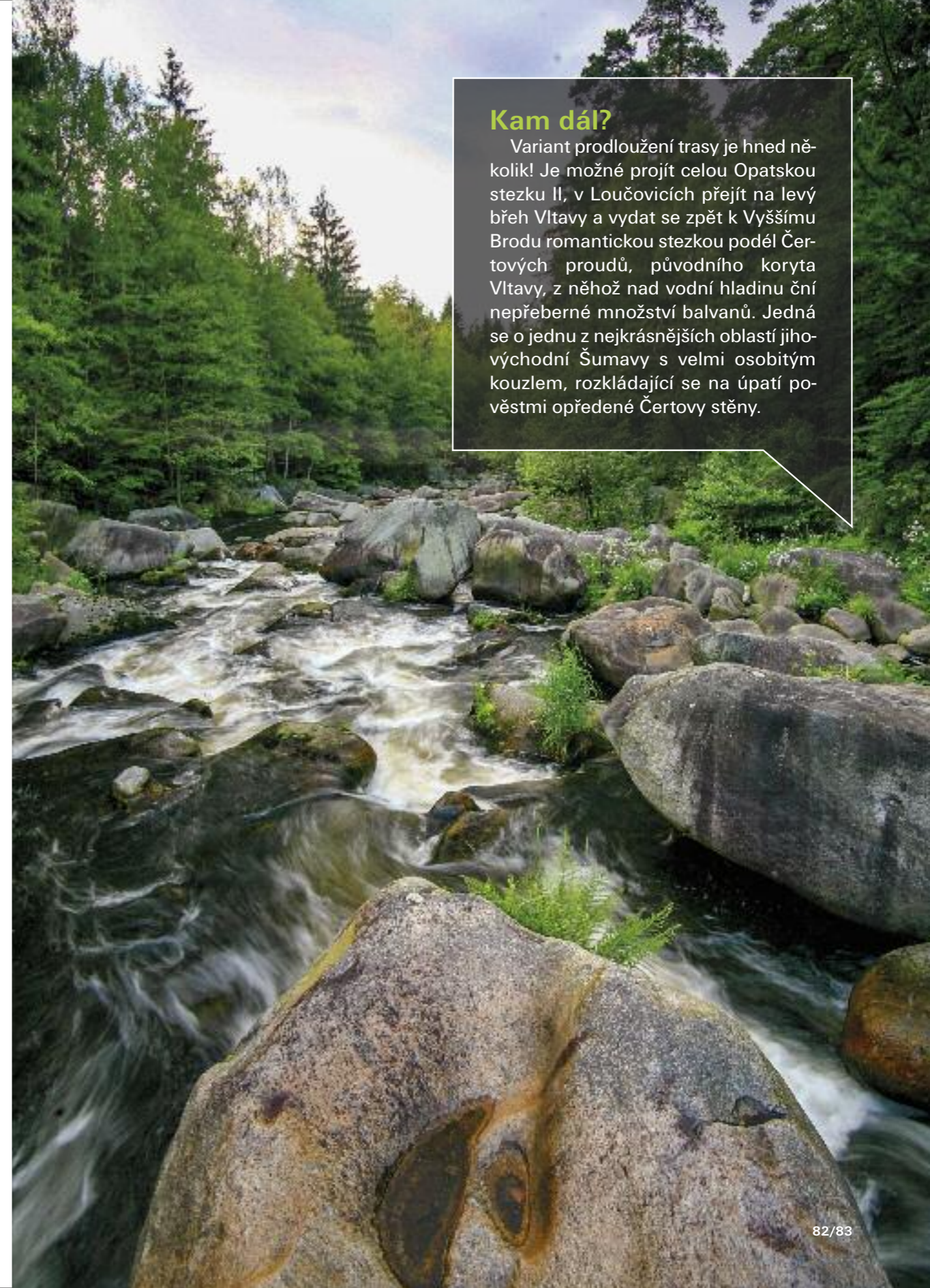
Pověst vypráví, že Čertova stěna je pozůstatkem díla ďáblova – obří kamenné hráze, která měla zatáhnout tok řeky Vltavy. Zadržaná voda poté měla splavit nově vystavený vyšebrodský klášter z povrchu Země. Ďábel měl strach, že přijde díky klášteru o hříšné duše, a tak se jej rozhodl zničit. Bílé jitro však zhatilo čertovské plány, když vládu zlých sil temné noci ukončilo kohoutí zakokrhání. Nedokončená hráz se tak zhroutila a zbyly jen jinde se nevyskytující gigantické haldy balvanů po obou svazích vltavské soutěsky. Vyšebrodský klášter byl zachráněn a stojí dodnes.

Tlakové potrubí Spirovy elektrárny

Rozměrné tlakové ocelové potrubí, kdysi sloužící jako náhon vodní elektrárny Ignáce Spira (vystavené počátkem 20. stol.), upoutá váš zrak při návratu od Čertovy stěny do Vyššího Brodu. Potrubí o průměru 1,8 m je dlouhé víc než 500 m. Všimnete si také precizně nýtovaných spojů.

Náš tip

Po návratu do Vyššího Brodu můžete navštívit i Opatskou stezku I, která začíná nad Rožmberskou branou, zdatnější turisté si mohou výlet prodloužit třeba až na poutní místo Maria Rast am Stein.



Kam dál?

Variant prodloužení trasy je hned několik! Je možné projít celou Opatskou stezku II, v Loučovicích přejít na levý břeh Vltavy a vydat se zpět k Vyššímu Brodu romantickou stezkou podél Čertových proudů, původního koryta Vltavy, z něhož nad vodní hladinu ční nepřeborné množství balvanů. Jedná se o jednu z nejkrásnějších oblastí jihovýchodní Šumavy s velmi osobitým kouzlem, rozkládající se na úpatí pověstmi opředené Čertovy stěny.

SERIÁL O LIPENSKÝCH OBCÍCH: LOUČOVICE

TEXT A FOTO PAVEL PECHOUŠEK



Starosta obce Loučovice Jan Kubík

LOUČOVICE CHYSTAJÍ SINGLTREK, CYKLOSTEZKU, REVITALIZACI SPIROVA KANÁLU A DALŠÍ PROJEKTY ZA ZHRUBA 50 MILIONŮ KORUN

Desítky milionů korun chce v tomto i příštím roce investovat obec Loučovice do projektů, které zpříjemní život místním i turistům. Plánují tu nové cyklostezky, rozhlednu, ale i rekonstrukci bývalého vodního kanálu. Bývalá středisková obec, kde po roce 1989 zaniklo zhruba 1000 pracovních míst, hraje na Lipensku stále důležitější roli.

Singltrek a nová cyklostezka propojující Lipno s Loučovicemi a Vyšebrodskem, revitalizace Spirova kanálu, rozhledna v nedaleké zaniklé obci Kapličky nebo dům pro seniory. To je výčet nejdůležitějších projektů, které chce v tomto a příštím roce realizovat obec Loučovice. „V roce 2018 a 2019 plánujeme investice za zhruba 50 milionů korun, přibližně 80 procent pokryjí dotace z různých fondů,“ uvádí starosta Loučovic Jan Kubík.

Na více než 13 milionů korun jsou plánovány výdaje na projekt singltreku, což je adrenalinová trasa pro kola určená pro rodiny s dětmi. Jedná se o cyklostezku v přírodním terénu. Okruh je plánován z Lipna na Loučovice a dále směrem k Vyššímu Brodu. Se stavbou desetikilometrového okruhu by se mohlo začít příští rok. Partnerem tohoto projektu a hlavním investorem je státní podnik Lesy České republiky. Dalších 5 milionů bude stát první etapa nové cyklostezky z Lipna nad Vltavou přes Loučovice do Vyššího Brodu. Jedná se o jednu z částí plánované Vltavské cyklostezky z Lipna nad Vltavou až do Zlaté Koruny, kdy každá z obcí na

břehu Vltavy řeší její příslušnou část, která spadá do katastru obce. „Chceme na podzim požádat o dotaci na první etapu a v příštím roce by měla začít stavba první části,“ uvedl Kubík.

Na podzim tohoto roku je naplánována první etapa revitalizace zdejšího Spirova kanálu. Ten vede vedle současné silnice od Loučovického jezu až ke Spirově elektrárně ve Vyšším Brodě. Dílo vznikalo na přelomu 19. a 20. století. V 70. letech byl ale kanál zavezen odpadem z papíren. Projekt bude pokračovat v příštím roce. Vyjde na 35 milionů korun, většinu nákladů této etapy pokryje dotace ze Státního fondu životního prostředí. Kanál byl původně 1,6 kilometru dlouhý, 5 metrů široký a 3 metry hluboký, celý byl skládaný z kamene. „Naším záměrem je v první etapě pomocí dotace zlikvidovat ekologickou zátěž z této závázky. Ve druhé části projektu bychom se pak mohli pustit do projektování úprav kanálu tak, aby mohl sloužit nejen k turistickým účelům,“ říká devětatřicetiletý Kubík, který je loučovickým rodákem. Jeho rodina se sem přestěhovala v rámci osídlování příhraničí v roce 1946, tehdy

„Loučovice byly středisková obec, služby zde byly naddimenzované, v osmdesátých letech byla v rozkvětu, se zánikem papírny a pily zmizely i služby,“ jmenuje Kubík.

do Loučovic přišel jeho pradědeček z Českých Budějovic. Starostou obce je od roku 2010, předtím se staral o provoz svého penzionu a restaurace Pod Lipou.

Během zimy se také pracovalo na trasování nových běžeckých tratí v lokalitě Kapličky, zde bude obec rekonstruovat bývalou vojenskou hláskou věž, tzv. hlásku tak, aby byla zpřístupněna veřejnosti. Místo leží zhruba čtyři kilometry od Loučovic. „Je to krásná lokalita, která je na samé hranici ptačí oblasti a rašeliniště,“ uvedl Kubík. Lokalita Kapličky je bývalá vesnice, kterou vojáci srovnali se zemí v 50. letech. Obec Loučovice zde chce navíc na místě bývalého kostela zřídit pietní místo, které bude připomínat stavbu bývalého kostela a také místo, kde stála fara a místní škola.

V Loučovicích se také začne příští rok stavět nový dům, kde bude 16 nových bytů pro místní seniory.

Před rokem 1989 měly Loučovice na Lipensku své specifické postavení, byly hlavním regionálním zaměstnavatelem. Fungovaly zde dvě papírny a velký dřevozpracující závod. V Loučovicích bývalo zhruba 1000 pracovních míst.

Po roce 1989 došlo k privatizaci papíren, následně několikanásobné změně majitelů. Postupně se zde omezoval provoz, než v roce 2010 úplně zanikl. V krátkém čase přestala fungovat i pila. S odchodem stovek pracovníků zanikly i služby, které souvisí s většími průmyslovými provozy. „Loučovice byly středisková obec, služby zde byly naddimenzované, v osmdesátých letech byla v rozkvětu, se zánikem papírny a pily zmizely i služby,“ jmenuje Kubík.

Objekty papíren byly srovnány se zemí a dnes čekají na efektivní využití. Jedná se o plochu velkou 10 hektarů. „Jsou to poslední velké plochy na Lipensku, kde se dají realizovat velké projekty,“ uvádí Kubík. Pozemky vlastní soukromí vlastníci, se kterými obec jedná o další rozvoj. Existuje již studie projektu akvaparku a hotelu s 800 lůžky. Celková investice počítá s částkou 1 miliardy korun. Vše je zatím ve fázi architektonické studie. „Jednáme také s obcí a podnikateli z Lipna nad Vltavou o společných projektech, které by byly prospěšné pro obě obce. Přemýšlíme i o vzájemném propojení obcí formou lanovek a sjezdovek,“ doplnil Kubík.



Bývalá vojenská hláška v lokalitě Kapličky

„Osud Loučovic je typický pro celé Lipensko. Zánik tisíců pracovních míst, stěhování celých rodin za prací mimo region a mladí po studiích se již nechtějí vracet, protože není práce. Od poloviny devadesátých let tady zaniklo přes 4000 pracovních míst, přičemž za posledních deset let to bylo 1500 pracovních míst. Když se tohle stane na Ostravsku horníkům, tak jsou stávkový, bouří se odborové organizace a vyvolává to potřeby řešení na té nejvyšší vládní úrovni. Vše pod drobnohledem médií. Tady přišlo o práci přes 4000 lidí a nikoho to nezajímá. Jediné, co zde na Lipensku zbývá, je cestovní ruch, a my víme, že to nikdo za region řešit nebude. Nemáme zákon o cestovním ruchu, děláme vše na koleni a nejenom z nadšení, ale z nutnosti. Všichni se zde snaží, co mohou. Věřím, že příklad propojení Lipna a Loučovic za účelem větší turistické atraktivity nejenom přinese pracovní místa, ale i prosperitu a tento příběh brzy přejde do učebnic cestovního ruchu,“ popsal lipenskou situaci Jiří Mánek, předseda Turistického spolku Lipenska, který se stará o rozvoj turismu na celém Lipensku od Stožce po Rožmberk.

JAK VZNIKL BALET NA LIPNĚ?

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO ARCHIV TEREZY WILZINGOVÉ

Téměř tři roky funguje na Lipensku taneční soubor s názvem Frymballet. Jeho zakladatelkou je Tereza Wilzingová, která se svým manželem provozuje Camping Resort Frymburk a sama se baletu a tanci věnuje již od útlého dětství. „Balet je vášeň, zobrazení života, emocí, příběhu lásky a štěstí, radosti i smutku, je to krásný pohyb těla na klasickou i moderní hudbu,“ uvádí Tereza Wilzingová.



Pochází z Pardubic, ale na Lipensko přišla už v roce 2008, kdy se úplnou náhodou na jednom cestovním veletrhu v Německu seznámila ještě jako destinační manažerka Pardubického kraje s holandským kempařem Hannem Wilzingem. Oba spojili svůj pracovní a osobní život a Tereza nakonec zakotvila v malebném Frymburku u Lipenského jezera. Práci v turistickém ruchu a marketingu v čtyřhvězdičkovém kempu Camping Resort Frymburk střídá se svými uměleckými zálibami, které od mládí pěstuje: zpěv v pěveckém sboru Harmonie Frymburk, orientální tanec ve studiu Farha v Českém Krumlově, trénování sportovní gymnastiky ve škole Frymburk, hru na klavír, zumbu a balet.

Tereza vystudovala na pražské VŠE mezinárodní vztahy, domluví se pěti jazyky, mimo jiné i holandsky. Od malička byl jejím koníčkem balet a tanec. Ve sportovní gymnastice nejprve úspěšně reprezentovala Pardubice, pak začala tančit v ZUŠ Havlíčkova a celé roky vystupovala se souborem Konsonance na baletních soutěžích v ČR i zahraničí, plesech a koncertech ve Východočeském divadle v Pardubicích. V mnoha rolích a reprízách zažila krásná představení jako například Šeherezáda za doprovodu živého Symfonického orchestru Konzervatoře Pardubice, nebo pohádku O Slunečníku, Měsíčníku a Větrníku, Královna loutek, Král Lávr, Dunaj, Liška Bystrouška, klasické balety Labutí jezero, Korzár, Paquita, Louskáček, Sylfidy a mnoho dalších i moderních rolí. Zde také začala pro soubor tvořit vlastní choreografie.

Při příjezdu do Frymburku se nejprve zaměřila na práci v cestovním ruchu, ale umělecká duše ji nutila stále hledat nejen přírodu a sport. V Budějovicích navštěvovala baletní školu při Jihočeském

divadle a zumbu v Krumlově. „Právě v té době se objevila velká poptávka dětí z celého Lipenska po tancování a baletu,“ vysvětluje Tereza důvod, proč zde s baletem začala. Byla to velká odvaha založit a vést vlastní baletní soubor. Výzva a podpora přišla od vedení Základní školy ve Frymburku. Škola poskytla prostory a vybavila baletní sál tyčí a zrcadly a mohlo se tančit! A tak vznikl Frymballet.

Děvčata, která jsou rozdělena do dvou skupin, vystupují s mnoha tanci a choreografiemi inspirovanými klasickým baletem i moderními scénickými prvky na různých společenských a školních akcích. Jedná se například o každoroční Vánoční jarmark a besídky ve škole, Setkání seniorů, Frymburské slavnosti, Akademie školy, předtančení na plesech. Na posledním Hasičském plese ve Wellness Hotelu Frymburk diváci ocenili Labutí jezero s čarodějem Rudovousem, španělskou Carmen, Šeherezádu i tanec na baletních špičkách.

„První skupinu tvoří mladší dívky od šesti let, ve druhé jsou starší děvčata od třetí do deváté třídy. Děti jsou z Frymburku, ale také sem jezdí z celého Lipenska, z Černé, Vyššího Brodu, Lipna a Loučovic,“ jmenuje Wilzingová.

Díky laskavému příspěví Základní školy Frymburk a Městysu Frymburk se 14. dubna zúčastnilo 12 baletek se třemi tanci celostátní baletní soutěže Pardubická Arabeska, kde soutěží renomované baletní školy z České republiky.

Jak sama vedoucí Frymballetu říká: „Ať nás tanec stále inspiruje a dodává našim životům a hlavně dětem směr, potřebný pohyb, dobrý pocit při překonávání svých limitů, při dosažení dílčích cílů a také uvolnění od stresu. A stejně jako vaše dovolená, i balet si zaslouží svůj čas. Užijme si ho!“



Tereza Wilzingová

- pochází z Pardubic
- vystudovala VŠE (Mezinárodní vztahy)
- hovoří 5 jazyky
- na Lipno přišla v roce 2008
- s manželem spravuje Camping Resort Frymburk
- založila a vede vlastní baletní soubor Frymballet

RYBÍ SÁDKY VE STOŽECKÉ PŘÍRODĚ

TEXT A FOTO PAVEL PECHOUŠEK A MIROSLAV FINÍK

Rybí sádky uprostřed šumavské přírody provozuje v obci Stožec již devátým rokem Miroslav Finík. Za účelem kulinaření zde chová pstruhy, siveny, kapry a některé dravce, například štiky, které si zde zájemci mohou koupit.

Sádky má pronajaté od volarského svazu rybářů. Dříve rybami zásobil svou stožeckou restauraci Kameňák, kde připravoval vyhlášené rybí speciality. Kvůli EET ale Finík restauraci zavřel a začal pracovat v nedalekém Německu. Ryby tak dnes prodává zájemcům, kteří za ním na sádky stále docházejí.

Sádky tvoří několik nádrží, které zásobuje voda ze Studené Vltavy. Protože má ale voda velkou příměs rašeliny, některé druhy tu může chovat jen určitou část roku.

„Zkoušeli jsme i amura a tolstolobika, ale ti tu nevydrželi. Voda je zde tmavo, červenohnědá podle toho se mění i kůže ryb. Třeba kapři ztmavnou a zezlátnou, což je nádhera,“ uvedl Finík.

Pro své sádky nakupuje zhruba roční rybí potěr, v případě pstruha o velikosti asi 10 centimetrů. Do podzimu se dostanou na velikost asi 300 gramů, která je vhodná na talíř.

Zhruba 20 procent potěru ale sežerou dravci, jako je například vydra. Rybí lahůdkou však nepohrdnou ani užovky a ledňáčci, ale tento přírodní úbytek Finíkovi nevadí.

„Před vydrou nás chrání elektrický ohradník, když dojde baterka, je vydra schopná sádku během dne zlikvidovat,“ uvedl Finík. Před užovkou a lednáčkem neexistuje podle Finíka žádná ochrana, ale ani se o ni nesnaží, protože jako milovník přírody tato zvířata rád pozoruje.

Pochází z Českokrumlovska z Větřní, na Šumavu se přestěhoval za práci. Nejprve pracoval jako dřevorubec, pak byl zaměstnaný jako hajný a následně se mu naskytla příležitost koupit ve Stožci nemovitost, kde několik let provozoval restauraci. Poté dostal do správy i rybí sádky, ve své kuchyni připravoval perfektní rybí speciality. „Všechno jsem dělal z čerstvě chycených ryb. Poznal jsem, že třeba některé děti se bojí rybích kostí, proto jsme vařili ze zcela vykostěných filet,“ uzavřel.



KLOSTERMANN ČEPOVANÝ V RÁJI ŠUMAVSKÉM

TEXT PAVEL PECHOUŠEK, JIŘÍ MÁNEK A DAVID PLOUHAR FOTO TURISTICKÝ SPOLEK LIPENSKA

Hospoda u Němečků, která leží v obci Dobrá nedaleko Stožce na Prachaticku, v lůně Národního parku Šumava a na samém okraji Lipenska, patří mezi legendy. I když je zde i s venkovními lavicemi asi 70 míst k sezení, tak není problém, aby se zde během letní sezóny vystřídal třeba i tisíc lidí. Popularitu získává především díky jedinečné poloze uprostřed šumavské přírody, vzhledu připomínajícímu tradiční jihočeské stavení a atraktivnímu interiéru, doplněnému zajímavou sbírkou uniforem a artefaktů z doby před rokem 1989. Vše podtrhuje příjemný přístup Libora Němečka – majitele, výčepního i kuchaře v jedné osobě.

„Hospodu postavil táta v 90. letech. Začala fungovat v roce 1995,“ uvádí současný provozovatel Libor Němeček. Jeho otec pochází z nedaleké Lenory, jeho matka z Moravy. Když se rodiče rozvedli, odešel původně Libor s matkou na Moravu. Bez Šumavy nedokázal žít, a tak se v roce 1998 když mu bylo 17 let, na Šumavu vrátil a od té doby je s ním Hospoda U Němečků spjatá.

„Táta tu s námi bydlí, pomáhá po odpoledních a večerech. Přes den ale bývá na Soumaráku, kde se stará o zdejší muzeum obranného opevnění, které pomáhal vybudovat,“ uvádí Libor Němeček.

Od roku 2008 hospodu sám provozuje se svou manželkou. Když je potřeba, tak jim s mytím nádobí pomáhají jejich dvě dcery, které jsou závkyněmi základní školy ve Volarech.

Libor Němeček je vyučený strojní mechanik, dále ještě vystudoval obchodní akademii. V hospodě vedle funkce výčepního zvládá i vaření. Soustředí se především na domácí českou kuchyni, takže tu jsou na jídelním lístku například knedlíky plněné uzeným masem, vepřové výpečky, domácí tlačěnka, borůvkové knedlíky, bramboráčky s uzeným. Na čepu tu mají polotmavou třináctku Klostermann ze strakonického pivovaru DUDÁK.

Vedle restaurace tu Němečkovi nabízí ubytování pro 28 hostů. K dispozici tu jsou pokoje i apartmány, které jsou vybudované přímo nad hospodou, nebo v budově vedle, která z venku vypadá jako seník. Rekonstrukce byla provedena v originálním šumavském stylu, dům tak odpovídá rázu zdejší zástavby i krajiny.

Mezi šumavskými turisty je hospoda velice oblíbená, ti co plánují trasu v jižní části Šumavy, ladí často detaily podle toho, aby se mohli stavět „U Němečků“. Hlavně ti dříve narození se zde rádi pochájejí různými artefakty, které pocházejí z dob před

listopadem roku 1989. Především to jsou uniformy a také cedule, které upozorňují na státní hranici a činnost pohraniční stráže. „Všechno to vzniklo neplánovaně a náhodně. Nejprve jsme tu měli několik artefaktů pro recesi a třeba i nostalgické vzpomínání. Dnes máme 70 uniforem a k tomu cedule, knihy, obrázky, fotografie,“ jmenuje Libor Němeček. Vše dohromady dokumentuje obraz doby 70. a 80. let života na Šumavě. „Všechny uniformy pravidelně využíváme na prvního máje, kdy zde pořádáme recesistický průvod,“ doplnil. Do něj se řadí také vozidlo GAZ 69, které patřilo do vybavení Československé lidové armády. Před hospodou stojí obrněný transportér, ve kterém jezdili vojáci ve stejné armádě. Oba stroje patří rodině Němečkových.

Tip na výlet pro rodinu s malými dětmi od Libora Němečka:

Vyrazíte pěšky ze Stožce rovnou na Stožecskou kapli a odtud směrem do Dobré a navštívíte Hospodu U Němečků, dále na Soumarský most. Tady se nabízí možnost procházky po naučné stezce rašeliništím a návštěva muzea lehkého opevnění. Další trasa vede okolo Vltavy na Dobrou. Odtud směrem na Černý Kříž a pak zpět do Stožce. Jedná se o příjemnou trasu pro rodiny s dětmi, která je dlouhá zhruba 17 kilometrů.



Dobrá je malá vesnice, část obce Stožec leží mezi obcemi České Žleby a Soumarský most. Silnice, která do obce vede, už dále nepokračuje. Je zde evidováno 30 adres. V roce 2011 zde trvale žilo dvanáct obyvatel. Část zástavby vsi s řadou cenných příkladů lidové architektury je od roku 1995 chráněna jako vesnická památková rezervace.

CYKLOBUS BUDE ZNOVU JEZDIT LIPENSKEM

TEXT JOSEF ŠELEPA FOTO JIŘÍ MÁNEK

I letos bude naším krajem jezdit cyklobus, v plánu má ujet více než 24.000 kilometrů. Nasedněte do něj a nechte se i s vaším kolem vyvézt na nejvyšší místa Lipenska. Pak šlápněte do pedálů a poznejte víc, než byste objeli vlastními silami.



s Lipno.Card pojedete zdarma nejenom vy, ale i vaše kolo.

Na každé Lipno.Card máte 10 jízd zdarma, po vyčerpání 10 jízd platí dále sleva 20% z jízdného. Více na www.lipno.info



Stejně jako v minulém roce pomůže cyklobus naplnit vaši dovolenou na Lipensku zážitky, na které by třeba vaše fyzická nestačila. Letos během letních prázdnin najezdí více než 24.000 kilometrů, což představuje nárůst o zhruba 15 procent. Turistické autobusy a cyklobusy budou brázdit Lipensko celé prázdniny a budou zajíždět až na nevyšší položená místa - Jelení vrchy a Svatý Tomáš.

Ráno nasednete do autobusu - s kolem a necháte se zavézt tam, kam vás srdce táhne. Pak hodíte batoh na záda, opřete se do pedálů a vydáte se zpět. Třeba takový Schwarzenberský kanál si tímto způsobem můžete projet úplně celý. Z Jelenních vrchů, kolem Lipna, kolem Vltavy až do Rožmberku je to 70 km a vlastně pořád z kopce. Paráda!

Ježděte busem, šetřete přírodu

Zelená linka vás 3x denně odveze za zážitky kolem břehů Vltavy - od Rožmberka přes Vyšší Brod, Přední Výtoň, Lipno nad Vltavou, Frymburk, Černou v Pošumaví, Horní Planou až na Jelení Vrchy.

Žlutá linka projede 2x za den trasu mezi Novou Pecí, Lipnem (tady kopíruje zelenou linku) a Svatým Tomášem.

S Lipno.card cestujete ZADARMO

To je na tom to vůbec nejlepší. Jakmile získáte místní turistickou kartu Lipno.card, získáte s ní zároveň rovných 10 jízd turistickými autobusy a cyklobusy absolutně zdarma. Letos nejen vy, ale i vaše kolo pojedje zdarma. A co když těch deset jízd během dovolené ani neprojezdíte? Jízdy platí po celou dobu letního provozu autobusů. Po projetí 10 jízd vám zůstane sleva 20% na každou další jízdu.

Jízdenky online a ještě s výhodami

Turistické autobusy a cyklobusy staví na běžných autobusových zastávkách a jízdenky si můžete koupit přímo u řidiče. Ale mnohem lepší je to online. Budete mít jistotu sedadla k sezení a rovnou si můžete zarezervovat místo i pro své kolo. A pokud se chystáte na Svatý Tomáš, přihodte si do košíku i vstupenku na Vítkův hrádek. Bude to levnější a ušetříte si frontu na místě.

Bez pomoci by to nešlo

Samozřejmě - jak jinak bychom vás mohli vozit zdarma a ještě na tak vysoké úrovni. Proto se na provoz turistických autobusů a cyklobusů skládá většina lipenských obcí a celá řada podnikatelů. Za což jim patří veliký dík.



840/1	921/162	840/11	840/13	822/1	921/66,68	840/17	921/74	921/70	840/15	840/12	921/78	840/4	921/65,67	840/2	921/51	840/14	921/77	921/75
denně	soboty neděle	CYKLOBUS	CYKLOBUS	CYKLOBUS	čtvrtek pátek neděle	denně	soboty neděle	sobota	CYKLOBUS	CYKLOBUS	soboty neděle	soboty neděle	čtvrtek pátek neděle	pracovní dny	denně	denně	sobota	sobota neděle
78	68	78	78	69	78	78	68	69	78	78	68	78	78	78	78	78	68	78
8:30		11:15																
8:35		11:30	12:40					18:00							14:50	17:30		
8:41		11:35	12:45					18:05							14:26	17:25		
8:51			12:51					18:11							14:24	17:19		
8:55			13:00					18:20							14:22	17:10		
8:55			13:03					18:22							14:20	17:09		
9:00			13:07					18:27							14:20	17:08		
9:05			13:10					18:30							14:18	17:05		
9:08			13:13					18:33							14:13	17:02		
9:15			13:19					18:39							14:08	16:59		
9:17			13:22					18:42							14:03	16:53		
9:19			13:25					18:45							13:58	16:47		
9:27			13:27					18:47							13:56	16:45		
9:29			13:36					18:56							13:47	16:37		
9:30	10:45		13:38					18:58							13:45	16:35		
9:31	10:47			12:45	13:47	15:00	18:30	19:30	19:05	9:38	10:15	10:35	11:15	13:09	16:33	17:24	18:25	
9:33				12:46	13:48	15:02	18:32	19:32	19:07	9:36	10:14	10:31	11:14	13:08	16:31	17:23	18:23	
9:43				12:48														
9:48				12:55														
10:03				13:00														
				13:19														
				13:34														
				13:39														
				13:45														
				13:47														
	10:48			13:48		15:05	18:35	19:35	19:27									
	10:50			13:51		15:06	18:36	19:36	19:28									
	10:51			13:53		15:08	18:38	19:38	19:30									
	10:53			13:55		15:09	18:39	19:39	19:31									
	11:00					15:11			19:34									
	11:02			14:00		15:16	18:44	19:44	19:39									
	11:04			14:02		15:18	18:46	19:46	19:40									
	11:06			14:04		15:21	18:48	19:48	19:42									
	11:08			14:06		15:24	18:50	19:50	19:44									
	11:14			14:14		15:34	19:00	20:00	20:00									

LOUČOVICE – MĚSTO KUŽELKÁŘŮ



TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO ARCHIV VLTAVANU LOUČOVICE

Loučovice patřily ještě v 90. letech mezi špičky československého kuželkového sportu. Kdysi slavný klub, významný i na evropské úrovni, jehož členové bývali součástí juniorské i seniorské reprezentace, potřebuje opravit svou kuželnu, ve které se kvůli nevyhovujícímu prostředí nesmí hrát soutěžní zápasy.

„Třeba jméno Šárka Hüttnerová znala celá kuželkářská Evropa. Držela juniorský světový rekord. Na mistrovství světa v Bratislavě byla bronzová. Měli jsme tu několik reprezentantů i reprezentantek, jak v juniorské, tak seniorské kategorii,“ říká současný předseda klubu kuželkářů Josef Gondek, zdejší rodák a patriot a také provozovatel známé restaurace Na Spartě, kde se na kvalitní obědy i večere schází lidé z širokého okolí.

„Na začátku 90. let v Loučovicích fungovaly tři seniorské týmy – A, B, C. Dva dorostenecké týmy, svůj mančaft měly i ženy. To znamená 40 aktivních kuželkářů, s lidmi okolo to byla zhruba stovka,“ doplňuje Gondek.

Pochází odtud několik sportovců, kteří se hraním kuželek živí jako profesionálové v Rakousku nebo Německu. Nebo mají kuželky jako jeden ze zdrojů příjmu. Jedním z nich je například Miroslav Pešadík, který se před dvěma lety vrátil do Loučovic a svými výkony drží zdejší tým nad vodou.

„Největší problémy máme dnes s kuželnou, která neodpovídá standardům daným naším svazem a my tak musíme soutěžní zápasy odehrát v Českém Krumlově,“ říká Gondek s tím, že žádají o podporu obecní úřad i místní podnikatele. „Věřím, že s rozvojem turistického ruchu v návaznosti na Lipno nad Vltavou se to podaří. Naše čtyřdráha patřila mezi nejkrásnější kuželny v jihočeském kraji,“ doplnil.

Kuželkářský klub Vltavan Loučovice byl založen v roce 1963. Původně se klub jmenoval Tatran. Poté se změnil název na Vltavan JIP Loučovice, zkratka JIP v sobě skrývá Jihočeské papírny, což byl podnik, který za dřívějšího režimu zaměstnával více než 1500 lidí z celého Lipenska. Krach papíren znamenal i odchod tradičního sponzora a existenční problémy. Ještě v sezóně 1992/1993 hrály Loučovice nejvyšší soutěž, potom přišel výkonnostní propad související s nenaplněným rozpočtem. O deset let později se tým do první ligy vrátil a obsadil dokonce třetí příčku, ale hned v následujícím ročníku spadly Loučovice o soutěž níže. „Jezdili jsme do Opavy, Náchoda, Luhačovic, Karlových Varů, samozřejmě do Prahy. Loučovice ale byly v první lize suverénně nejmenší město,“ vyjmenoval Josef Gondek, který už tehdy za Loučovice hrál.

Zhruba v polovině letošního dubna skončili loučovičtí kuželkáři na šestém místě druhé nejvyšší soutěže, což je úspěch, protože ještě v minulé sezóně hráli třetí ligu. Soutěž hraje 12 týmů systémem každý s každým, v každém týmu je šest kuželkářů.

Na 28. červenec naplánoval Vltavan den otevřených dveří. Od 15 hodin se koná turnaj v kuželech pro mládež a následně i pro dospělé. Exhibiční zápasy plánují i zdejší fotbalisté. Večer bude v areálu i taneční zábava.



Dole Pavel Gondek, nahoře zleva Josef Sysel, Miroslav Šuba a Karel Jirkal ml.



Kdysi úspěšný tým loučovických kuželkářů patřil k nejlepším v ČSSR



Loučovická kuželna potřebuje zásadní rekonstrukci

V PENZIONU NA LIPENSKU JE SBÍRKA UNIFOREM A MEDAILÍ Z 1. SVĚTOVÉ VÁLKY

TEXT A FOTO PAVEL PECHOUŠEK

Tenhle článek bude netypický. Ten, který v něm má hlavní roli, si nepřál zveřejnit své jméno, svolil ale s pořízením fotografií. Objekty jeho sbírky jsou ale pro lipenský region natolik zajímavé, že mají v tomto časopise své místo, je to lokální rarita.



Ohledně této sbírky, především medailí, vyznamenání, uniforem a dalších rakousko-uherských artefaktů z 1. světové války lze prozradit, že si ji mohou prohlédnout návštěvníci jednoho z penzionů na Lipensku, v místnosti, kde se servíruje snídaně. Ti, kteří tam nikdy nezavítají, si ji mohou prohlédnout a přečíst si některé zajímavosti na následujících řádcích.

Sbírku její majitel vytvořil za posledních zhruba 10 let, má cenu více stovek tisíc korun, právě to je důvod, proč chce majitel zůstat v anonymitě.

První medaili dostal náhodou, zalíbila se mu, dávno se zajímal o dobu, ze které pocházela, tedy o počátek 20. století.

Začal navštěvovat různé dražby, potkával se s dalšími sběrateli, zjišťoval informace na internetu a hlavně nakupoval další a další přírůstky do své sbírky. Nejvíce má medailí a vyznamenání – zhruba 70. Nejcennější je Řád železné koruny, který jako první udělil v roce 1816 císař František I.. Některé raritky začal majitel sbírky dostávat od příbuzných jako dárky – například originál Národních listů s prohlášením „Mým národům“, kde císař František Josef I. oznámil začátek prvního světového konfliktu.

Pak přišly na řadu uniformy. Momentálně má čtyři, například dělostřeleckou, leteckou nebo dragounskou. Snad nejradši má teď svou sbírku dlouhých důstojnických dýmek, které kouřili rakouští i prusí oficíři.

„Hosté se mě při snídani ptají, jestli jsou to originály, kdo uniformy nosil, z jaké pocházejí doby i okolnosti nákupu. Věřím, že jim má sbírka u nás v penzionu zpříjemňuje pobyt,“ uzavřel její majitel.



PŘÍTOMNOST PROTKANÁ MINULOSTÍ

TEXT ŠÁRKA STOSZKOVÁ FOTO ŠÁRKA STOSZKOVÁ, JAN STRAKA A TSL

Malované sklo na Šumavu patří. Sklářny zde fungovaly od 18. století a jejich rozličné skleněné výrobky překročily daleko hranice nejen země, ale i Evropy. Vitrážové sklo se ale přece jen trošku liší od ostatních výrobků, obvykle foukaných pohárů či barevných páteříků (korálků do růžence). Tato skleněná výplň okenních tabulí, která vzniká skládáním barevných skel do olověných rámečků, je typická už od středověku zejména v gotických katedrálách, kostelech a dalších církevních stavbách. Při pohybu slunečních paprsků vzniká díky vitrážovým výplním v oknech neuvěřitelně nádherná hra barev ozařující vnitřek kostela.

Označení „vitráž“ má původ ve francouzštině a v podstatě se jedná o přesný překlad slova „zasklená plocha“. Tento druh tvorby oken lze považovat za jistou formu uměleckého řemesla, a co víc, křesťanský pohled přiznává vitrážovým oknům i liturgický význam. Větší plochy vitrážových skel vznikají sestavováním různých dílů různě barevných skel do olověných pásků, které se následně spájí cínem. Díky této skutečnosti je možné vytvářet libovolné obrazy a barevné kombinace, často představující výjevy spojené nějak s konkrétní stavbou (v případě kostelů například motivy svatých).

Lipensko bylo po staletí oblastí, kde se horské vrcholy Šumavy zvolna sklánějí do nížiny okolo meandrující Vltavy. Navíc šlo o území obývané převážně německými obyvateli, kteří byli vesměs věřící a návštěva kostela za účelem nedělní či sváteční bohoslužby patřila k významným událostem jejich života. Farníci se scházeli do svých kostelů z blízka i daleka, a protože často po zbytek pracovního týdne velmi těžce pracovali a neměli čas věnovat se zábavě, setkání se sousedy a přáteli po pravidelné mši bylo jedním z mála jejich kulturních vyžití. Kostelům se proto v této oblasti dařilo a prakticky každá vesnice či městečko nějaký ve své farnosti měly.

Poválečný odsun Němců a následně uzavření šumavského pohraničí za dráty byly první pohromou pro osud kostelů v této oblasti. Po vybudování přehrady mnoho vesnic i se svými církevními památkami zůstalo ukryto navěky pod hladinou jezera, jako například kostel v Dolní Vltavici.

Ty kostely, které byly v dostatečné vzdálenosti od řeky, zůstaly zachovány do dnešní doby. Od pádu komunismu opět vzkvétají, dílem i proto, že potomci původních obyvatel se rádi do oblasti vrací a váží si všeho, co nějak připomíná jejich předky.

A proto do dnešní doby můžete potkávat v městech a vesnicích kolem Lipna nejen samotné církevní stavby, ale především jejich okenní výzdobu připomínající setkání s minulostí.

Klásterský kostel Nanebevzetí Panny Marie Vyšší Brod

Tento nádherný trojlodní kostel a klenot gotické architektury se nachází v areálu cisterciáckého kláštera ve Vyšším Brodě. Stavba byla započata v roce 1259, dostavěn byl ve 14. století. Kostel má čtyři kaple, jeden hlavní a osm vedlejších oltářů. Nejstarší zachovanou částí kostela je dnešní sakristie.



Farní kostel svatého Bartoloměje ve Frymburku

Kostel zde stál již před rokem 1270. V roce 1305 přechází farnost pod správu kláštera premonstrátů v rouském Schläglu, kde byla až do roku 1946. Kostel byl na počátku 16. století přestavován; v té době měla loď kostela dřevěný strop. V srpnu 1648 vypálili švédští krysníci kostel a s ním i faru, po nákladné rekonstrukci kostel znovu vyhořel v roce 1866. Další obnova byla ukončena koncem září 1867 a v roce 1870 bylo započato se stavbou špičaté věže farního kostela. V roce 1894 byly do kostela pořízeny obrazy křížové cesty a do kněžiště osazena tři malovaná skleněná okna. Poslední opravy farního kostela jsou postupně prováděny po roce 1990.

Kostel Neposkvrněného početí Panny Marie v Černé v Pošumaví

Na místě původní dřevěné kaple z roku 1787 byl kostel postaven v roce 1799 jako barokní stavba a v letech 1901 - 1904 upraven v novorománském slohu a byla vybudována věž. Ve výklenku kostela stojí více než 200

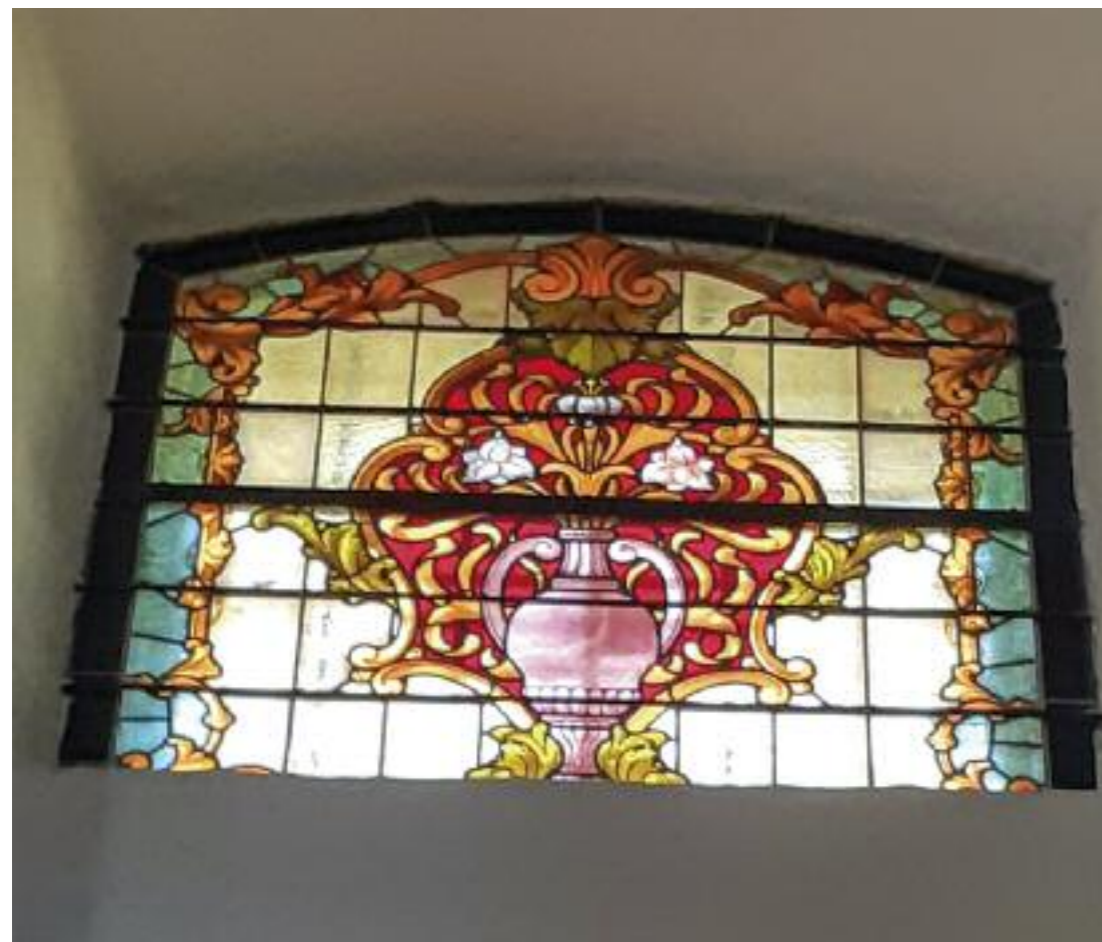
let stará socha svatého Jana Nepomuckého, která je chráněnou kulturní památkou. Skleněné vitráže jsou v tomto kostele jen skromnější s jednodušším vzorem.

Kostel svaté Kateřiny v Hořicích

Původně raně gotický kostel byl založen ve 13. století, zcela přestavěn na přelomu 15. a 16. století. Vyhořel roku 1771, 1834 a naposledy v roce 1900 zapálil blesk kostelní věž, která pak musela být odbourána a o rok později postavena nová, ta se dochovala dodnes. V kostele se nacházejí překrásné skleněné vitráže, které byly zrekonstruovány v době kompletní rekonstrukce zchátralého kostela na konci 20. století.

Kostel Panny Marie Sedmibolestné v Dobré Vodě

Na vrcholu Dobrá Voda u Horní Plané se v lesoparku na starém poutním místě nachází pozdně barokní kaple Panny Marie Bolestné s klasicistními varhanami varhanáře J. Breinbauera. Některé z nádherných skleněných vitráží v oknech připomínají původní obyvatele města Horní Planá, kteří je kostelu věnovali.



LIPNO NAD VLTAVOU OŽIVILO MĚSTSKÉ UMĚNÍ, SOCHY A GRAFFITY

TEXT PAVEL PECHOUŠEK FOTO VOJEN SMÍŠEK

Celosvětově uznávaný graffiti umělec Jan Kaláb, který je známý po uměleckém pseudonymem Point poprvé tvořil na jihu Čech. V rámci projektu Umění ve městě ozdobil svými graffiti asi 20 metrů dlouhý podchod v centru Lipna nad Vltavou.

Podle Jana Kalába, který je jedním z průkopníků graffiti v České republice a spoluzakladatelem graffiti skupiny DSK, ve které působil i výtvarník Vladimír 518, půjde v případě lipenského podchodu o spojení dvou světů. „V případě Lipna nad Vltavou je to propojení vodního světa a světa korun stromů,“ uvedl Kaláb, který jako jediný z tzv. českých writerů vystudoval Akademii výtvarných umění v Praze. Svá díla vystavoval v Německu, Argentíně a v Americe a je autorem prvního plastického 3D graffiti na světě. Když vymýšlel grafický námět, využíval při něm i perspektivy této technické stavby. „Je dlouhá skoro 20 metrů, ale široká jen 4 metry. Procházející divák nebude mít skoro žádný odstup a bude tak sevřený uvnitř malby. Proto jsem zvolil strukturu barevných bodů,“ dodal.

V rámci projektu Umění ve městě jsou na třech místech Lipna nad Vltavou další sochy a skulptury. „Sochy,

kteří ožívají již několik let především městská zákoutí, doputovaly v letošním roce také k nám a pokusí se dát i venkovskému prostředí trochu jinou atmosféru. Budí podobný zájem jako v městském prostředí a přináší nové emoce, které může přinést pouze prolnutí přírody s kulturou,“ uvedl Zdeněk Zídek, starosta města Lipno nad Vltavou.

Sochař Michal Trpák umístil své dílo s názvem Dialog na lipenský Králičí ostrov a obří figurky "Člověče, nezlob se" nedaleko Aquaworldu na lipenskou pláž. Jeho kolega Jakub Flejšar, známý trénováním snowboardistky Evy Samkové, vztyčil rozměrnou sochu s názvem Rozklad v blízkosti nové bechvolejbalové arény. Jeho socha zobrazuje geometricky zabraňovaného padlého běžkaře, vyčerpaného po doběhnutí. „Hodí se na místa spojená se sportem, jako je Lipno. Může to být úplně stejně vyčerpaný bruslař, plavec, jezdec na kole, veslici,“ uvedl Flejšar.



ČESKÝ SYSTÉM KVALITY SLUŽEB NA LIPENSKU



Český systém kvality služeb
Czech service quality system

TEXT PETR STUDNIČKA FOTO TURISTICKÝ SPOLEK LIPENSKA

Celkem 51 subjektů se v Jihočeském kraji zapojilo do systému, jehož cílem je napomáhat zvyšování kvality služeb v cestovním ruchu. Systém je dobrovolný, podnikatelům umožní získat mezinárodně srovnatelnou značku. Zákazníkům dává jistotu, že za své peníze nebudou ošizeni.

Na základě zahraničních zkušeností byl zpracován Český systém kvality služeb (ČSKS), jehož cílem je napomáhat ke zvyšování kvality služeb v cestovním ruchu a navazujících službách. Vlastníkem ČSKS je Ministerstvo pro místní rozvoj a realizátorem



Česká centrála cestovního ruchu – CzechTourism. Vedle podnikatelských subjektů se podílejí na rozšiřování systému i profesní asociace.

Český systém byl inspirován německým systémem Service Qualität Deutschland a subjekty, které projdou certifikačním systémem kvality, jsou označovány písmenem „Q“ (odvozeno od anglického výrazu pro kvalitu Quality). Celý systém je dobrovolný a podnikatelům umožňuje postupně získávat mezinárodně srovnatelnou značku. Podobné systémy fungují například ve Španělsku, Švýcarsku, Francii, Velké Británii a v omezené míře i na Slovensku.

Dosud bylo v Česku certifikováno 764 provozoven, z toho 512 má aktuálně platný certifikát. Na území Jihočeského kraje je certifikováno k datu 1. května 2018 celkem 51 subjektů, jejichž struktura je uvedena v tabulce níže.

Struktura subjektů s certifikátem ČSKS v Jihočeském kraji

Druh zařízení/služby	Počet subjektů
Ubytovací zařízení	9
Stravovací zařízení	3
Zábavní centra a muzea	6
Cestovní kanceláře a cestovní agentury	2
Doplňkové služby cestovního ruchu	10
Turistická informační centra	9
Organizace destinačního managementu	12

Zdroj: Český systém kvality služeb, 2018



Na Lipensku patří mezi subjekty certifikované ČSKS například Aquaworld Lipno, Bistro – Café DaJa v Horní Plané, Camping Lipno Modřín, Funspot Lipno, Infocentrum Lipno, Informační centrum Horní Planá, INGETOUR – půjčovna kánoí a raftů Vyšší Brod, Kemp u Kukačků Horní Planá, Lanový park Lipno nad Vltavou, Lyžařská škola Lipno, Půjčovna lodí Mazel Horní Planá, Restaurace Wellness hotel Frymburk, Stezka korunami stromů Lipno

nebo Turistické informační centrum Lipenska.

Mezi další celostátní systémy na podporu rozvoje cestovního ruchu patří například Cyklisté vítáni, zaměřující se na zkvalitňování turistických služeb pro cyklisty, či projekt Czech Specials propagující českou regionální gastronomii. Významnou koordinační úlohu při rozvoji cestovního ruchu na Lipensku sehrává i Turistický spolek Lipenska, který vznikl před více než dvěma lety.

- 28. 6. Letní úplněk na Vítkově Hrádku
- 29. 6. Letní koncert pěveckého souboru Harmonie v Camping Frymburk
- 30. 6. Areál Lipno bez bariér
- 30. 6. Mili Fest v Hořicích na Šumavě
- 3. 7. Noční koncert na Stezce korunami stromů (Thomband)
- 4. 7. Kamil Střihavka v klášterní zahradě ve Vyšším Brodě
- 6. 7. Hudební skupina LED ZEPPELIN revival na Vítkově Hrádku
- 7. 7. Areál Lipno bez bariér
- 7. 7. Oslava 13. výročí otevření Vítkova Hrádku
- 7. 7. Vašo Patejdl v Hořicích na Šumavě
- 7. 7. Černá Open Air festival 2018
- 7. 7. IV. Hornoplánská Traktoriáda
- 8. 7. Recitál Lojzy Ptáka na Vítkově Hrádku
- 10. 7. Pavel Žalman Lohonka v klášterní zahradě ve Vyšším Brodě
- 10. 7. Noční koncert na Stezce korunami stromů (Trio Budvicensce – klasická hudba)
- 12. 7. MERCEDS BENZ SUMMER X FEST TOUR v areálu Lipno
- 13. – 15. 7. Markétská pouť v Horní Plané
- 14. 7. Zdeněk Izer a Petr Jablonský v Hořicích na Šumavě
- 15. 7. Hudební pořad Lojzy Ptáka na Vítkově Hrádku
- 17. 7. Noční koncert na Stezce korunami stromů (Klarinetový soubor Prachatice)
- 20. 7. Narozeniny na Stezce korunami stromů
- 21. 7. Plavení dřeva na Schwarzenberském plavebním kanálu (Jelení Vrchy)
- 21. 7. Tenisový turnaj ve čtyřhře mužů ve Frymburku
- 21. 7. Koncert Turnioki a Parní Wana v Hořicích na Šumavě
- 22. 7. Hudebně zábavné odpoledne Lojzy Ptáka na Vítkově Hrádku
- 24. 7. Noční koncert na Stezce korunami stromů (Josef Fojta a Jan Reindl – indie folk)
- 27. 7. Akce „Letní úplněk“ na Vítkově Hrádku
- 28. – 29. 7. Mezinárodní závody v dálkovém plavání v Dolní Vltavici
- 28. 7. ROCKFEST Hořice v Hořicích na Šumavě
- 28. 7. ROCKFEST na letňáku v areálu letního kina v Horní Plané
- 31. 7. Noční koncert na Stezce korunami stromů (The Greens – pop folk)
- 1. 8. Plavení dřeva na Schwarzenberském plavebním kanálu (Zvonková)
- 2. 8. Michal Pavlíček a Monika Načeva v gotickém sklepení kláštera ve Vyšším Brodě
- 3. – 4. 8. Šesté Novopečské slavnosti – dny plné hudby a zábavy pro děti i dospělé
- 4. 8. Petr Spálený a Miluška Voborníková v Hořicích na Šumavě
- 4. – 5. 8. Frymburské sportovní slavnosti
- 5. 8. Hudebně zábavné odpoledne Lojzy Ptáka na Vítkově Hrádku
- 7. 8. Noční koncert na Stezce korunami stromů (Trio Naladěno – klasická hudba)
- 11. 8. Areál Lipno bez bariér
- 12. 8. Hudebně zábavné odpoledne Lojzy Ptáka na Vítkově Hrádku
- 12. 8. Michal Nesvadba pro děti v Hořicích na Šumavě

- 14. 8. Noční koncert na Stezce korunami stromů (HrajeTo – alternativní harmonikáři)
- 18. – 26. 8. Lipno Sport Fest 2018 v areálu Lipno na pláži pod Aquaworldem
- 18. 8. Hořické trhy a večerní zábava v Hořicích na Šumavě
- 19. 8. Plavení dřeva na Schwarzenberském plavebním kanálu (Jelení Vrchy)
- 19. 8. Recitál Lojzy Ptáka na Vítkově Hrádku
- 21. 8. Noční koncert na Stezce korunami stromů (Naked Professors – irish music)
- 25. 8. Areál Lipno bez bariér
- 25. 8. Akce „Letní úplněk“ na Vítkově Hrádku
- 25. 8. Plavení dřeva na Schwarzenberském plavebním kanálu a poutní mše svatá u Rosenauerovy kapličky (Jelení Vrchy)
- 25. 8. Pralesní liga, hasičské závody s kulturním programem v Černé v Pošumaví
- 28. 8. Noční koncert na Stezce korunami stromů (Bonsaj č. 3 - folk)
- 29. 8. Rožmberské slavnosti v Rožmberku nad Vltavou
- 1. 9. Plavba kuriozních plavidel z Vyššího Brodu do Rožmberka
- 1. 9. Oslava narozenin a 10 let působení Lojzy Ptáka na Vítkově Hrádku
- 1. 9. Animace v Království lesa v areálu Lipno
- 7. – 8. 9. September Fest u pláže v Horní Plané
- 8. 9. Babí léto s handicapem + Lipno dětem aneb den s IZS + animace v Království lesa v areálu Lipno
- 8. 9. Plavení dřeva na Schwarzenberském plavebním kanálu (u Rosenauerova pomníku)
- 8. – 9. 9. South Bohemia Classic rallye z Českého Krumlova přes Dolní Vltavici kolem celého Lipna
- 15. 9. Plavení dřeva na Schwarzenberském plavebním kanálu (ukončení sezóny u hraničního potoku Ježová)
- 15. 9. Animace v Království lesa v areálu Lipno
- 22. 9. Animace v Království lesa v areálu Lipno
- 22. – 23. 9. Spartan Race v areálu Lipno
- 22. 9. Den se záchranáři v Dolní Vltavici
- 22. 9. Jihočeská hasičská liga ve Frymburku
- 28. 9. Lipenský KOLO-toč
- 28. 9. Tradiční rozloučení s potápěčskou sezónou na pláži ve Frymburku
- 28. – 30. 9. Balonová fiesta 2018 – létání horkovzdušnými balony na Lipensku
- 29. 9. Animace v Království lesa v areálu Lipno
- 27. 10. Ukončení sezóny na Vítkově Hrádku
- 28. 10. Lipno dětem aneb velká podzimní výprava v areálu Lipno

- Po celý červenec a srpen každé pondělí, středu a pátek v 10:00 z Lipna dětský program na okružní plavbě výletní lodí a každou středu a pátek večerní tříhodinová plavba s živou hudbou. Odjezd v 18:00 z Lipna.
- Po celé léto program v letním kině v Černé v Pošumaví a v Horní Plané. Sledujte informace o konkrétních filmech na stránkách www.cernavposumavi.cz a www.horniplana.cz.
- Po celé léto od 3. 7. do 26. 8. tři představení denně od úterý do pátku a o některých víkendech v Pohádkové rezervaci v Hořicích na Šumavě. Program na www.pohadkovarezervace.cz.
- Detailní informace o všech akcích najdete na webu www.lipensko.cz v sekci **nezmeškejte**

VODA NÁS SPOJUJE
UŽÍVEJTE SI, MY TO ODŘÍDÍME

JIHOČESKÝ VODÁCKÝ AUTOBUS 2018



JIHOČESKÝ VODÁCKÝ
AUTOBUS 2018

cyklobus
LIPENSKO

SKIBUS
LIPNO

Splujte celou Vltavu a cestu po souši neřešte. **Na začátek plavby vás odvezeme.** Mezi Boršovem a Vyšším Brodem jezdíme až 6x denně. V obou směrech.

Udělejte si výlet za hranice svých možností. Přistupte kdekoli podél Vltavy a cestou zpět – v sedle kola – **poznejte dvakrát tak velký kus** Lipenska.

Kráčejte oblouky na sjezdovce a silniční zatáčky nechte na nás. Dovezeme vás až pod svah. A po lyžování si **klidně dejte svačák.** Dnes přece neřídíte.



Brázdiče s Vodáckým autobusem i bouřlivé vody sociálních sítí. Odkomugte QR kód a jste na palubě.



[f/vodackybus](#)
[/jihoceskyvodackyautobus](#)



Najděte si svůj spoj za zábrky na www.vodackyautobus.eu. A klidně si tam rovnou kupte jízdenku, jde to i online.

Generálním partnerem turistických autobusů a cyklobusů je Turistický spolek Lipenska - www.tslipenska.cz.



www.vodackyautobus.eu



LIPNO
FISHING BOATS

PŮJČOVNA RYBÁŘSKÝCH LODÍ

„Pro vyznavače lovu dravých ryb na lipenském jezeře nabízíme pronájem profesionálních rybářských lodí. Moderní, vybavené, hliníkové čluny mají 5m na délku a osazené jsou motory Mercury 5-10 hp.“

Zažijte rybaření na Lipně po celou sezónu z nadstandardně vybavených lodí.



- závěsné motory Mercury 5-10 hp
- pomocné přídové elektro-motory Minn Kota
- sonary Lowrance
- komfortní otočná křesla

www.lipnofishingboats.cz

Mimořádná
vyhlídka
na Šumavu
a Alpy

Vítkův hrádek
nejvýše položený hrad
v České republice

Stále očerstvení

Vstupné: dospělý 60,- Kč / děti a senioři 30,- Kč

V ceně je výstup na vyhlídku i kulturní program

Otevírací doba: od 1.7. července - do 31. srpna, 7 dní v týdnu od 10:00 – 18:00

www.vitkuvhradek.cz



Restaurace a cukrárna

V hotelové restauraci se vaří převážně jídla české kuchyně v klasické i odlehčené formě a čerstvé lipenské ryby i místní speciality. V hotelové cukárně můžete ochutnat domácí dorty, zmrzlinu i kávu značky Brosio. V létě si můžete oběd či večeři vychutnat na dvou venkovních letních terasách.

Ubytování

Nabízíme dvoulůžkové a třílůžkové pokoje i čtyřlůžkové rodinné apartmány s dvěma ložnicemi a ledničkou. Některé pokoje mají balkon nebo zimní zahradu. Hotel má bezbariérový přístup a disponuje i výtahem. Hosté mohou využívat Wi-Fi internet zcela zdarma.

Wellness

Wellness centrum je hostům k dispozici po celý den a mimo oblíbeného krytého bazénu ho tvoří i finská a parní sauna, infrakabina, solarium, whirlpool a relaxační zimní zahrada, která navazuje na bazén a přechází ve venkovní terasu s lehátky. Mimo masáže a zábalů hotel nabízí také pedikúru, manikúru a kosmetiku.

ZVÝHODNĚNÉ POBYTOVÉ BALÍČKY

*A symphony of comfort on the banks of Lake Lipno
Symfonie pohody na břehu lipenského jezera*

RODINNÁ POHODA KONGRES WELLNESS RESTAURANT



Frymburk 45, 382 79 Frymburk

UŽITEČNÝ PRŮVODCE VAŠÍ DOVOLENOU



www.lipensko.cz



Nabídka inzerce v časopisu Lipensko

Kalkulace ceny a základních formátů:

1/1 175 x 250 mm + 3 mm spad	1/1 155 x 230 mm zrcadlo	1/2 175 x 121 mm + 3 mm spad	1/2 155 x 110 mm + 3 mm spad
------------------------------------	--------------------------------	------------------------------------	------------------------------------

Jaro, Podzim:

4. strana obálky (záda):	20.000,- Kč
2. / 3. strana obálky:	10.000,- Kč
inzerční 1/1 strana uvnitř:	5.000,- Kč
1/2 strany uvnitř:	2.500,- Kč
PR článek (představujeme podnikatele)	
varianta - 2 strany:	5.000,- Kč
PR článek (představujeme podnikatele)	
varianta - 4 strany:	8.000,- Kč

Léto, Zima, německé vydání:

4. strana obálky (záda):	30.000,- Kč
2. / 3. strana obálky:	15.000,- Kč
inzerční 1/1 strana uvnitř:	8.000,- Kč
1/2 strany uvnitř:	4.000,- Kč
PR článek (představujeme podnikatele)	
varianta - 2 strany:	7.000,- Kč
PR článek (představujeme podnikatele)	
varianta - 4 strany:	10.000,- Kč

Formáty souborů

Kompozice PDF souborů (obálka a texty). Přesněji 7 DPI nebo TIFF 300 dpi (100% velikost). Barvy: CMYK. Dokument PDF musí obsahovat oškrabek a pracovní značky stránek. 12 bodů čísel formátu spadlého 5 mm. Všechny objemy, které nejsou na spad, musí být 3 mm od okraje formátu časopisu. Barvy podle s barevným prostorem CMYK. Všechny obrázky v rozlišení 200 dpi. Všechny vektorové plány do PDF. Každé nastavení přeloží. Dokument PDF NESMÍ OBSAHOVAT kompozitní fonty, písmo barvy RGB, LRU ani nepatrné objekty menší než 3 b a písmo obecně menší než 5 b. Inzerční stránka a další stránky obálky je nutné dodat tv. ochrana zóna na straně strany tj. okraj stránky cca - 5 mm, kde nejsou žádné texty ani loga a obsah jak by se měl poslat.

V případě zhotovení inzerce v našem grafickém studiu vám bude účtován poplatek - 2.000,- + 21% DPH

Občanský národní úřad, T. +420 731 830 476, E: info@lipensko.cz

www.lipensko.cz/casopis



CHALUPA NA LIPNĚ
www.chalupanalipne.cz

CHALUPA NA LIPNĚ

Pronájem rekreační chalupy v klidné a atraktivní lokalitě
na okraji obce Lipno nad Vltavou – Kobylnice

Lipno nad Vltavou 928, 382 78 Lipno nad Vltavou
Tel.: +420 720 167 167, E-mail: info@chalupanalipne.cz

www.chalupanalipne.cz

DŮLEŽITÉ KONTAKTY NA LIPENSKU

KRIZOVÉ SITUACE

Integrovaný záchraný systém 112
Záchraná služba 155, Policie 158, Hasiči 150
Horská služba 1210; 380 736 081, 602 142 235
Horská služba Nová Pec: 388 336 202
Obvodní oddělení Policie Horní Planá 380 738 234
Obvodní oddělení Policie Lipno nad Vltavou 380 736 275
Hasiči Frymburk 950 238 111
Havarijní služba pro motoristy ÚAMK 1230
Pomoc motoristům nonstop ABA 1240
Vodní záchranná služba Lipno - Modřín 722 612 768
Vodní záchranná služba D. Vltavice 606 116 001 (606 270 047)

INFOCENTRA

Informační středisko Stožec
Stožec 68, 384 44
Tel.: 388 335 014, 731 530 466
Infocentrum Černá v Pošumaví
Černá v Pošumaví 30, 382 23
Tel.: 725 949 849
Infocentrum Lipno
Lipno nad Vltavou 87
382 78 Lipno nad Vltavou
Tel.: 380 736 053, 731 410 800
MĚKZ a infocentrum Vyšší Brod
Náměstí 104, 382 73 Vyšší Brod
Tel.: 724 336 980, 380 746 627
Infocentrum Nová Pec
Nové Chalupy 41, Nová Pec, 384 62
Tel.: 602 391 223
Kulturní a informační centrum Horní Planá
Náměstí 8, 382 26 Horní Planá
Tel.: 380 738 008
Informační centrum Frymburk
Náměstí 5 – budova muzea, Frymburk 382 79
Tel.: 724 966 060
Infocentrum Rožmberk nad Vltavou
Hotel U Martina
Tel.: 380 749 745

LÉKÁRNY

Lékárna Lipno nad Vltavou
Tel.: 602 637 407, www.lekarnalipno.cz
Lékárna U Lva - Frymburk
Frymburk 193, Tel.: 777 468 803
Lékárna U Lípy - Vyšší Brod
Míru 223, Tel.: 380 746 900
Lékárna U Aeskulapa - Loučovice
Loučovice 290, Tel.: 380 748 214

TAXISLUŽBY

Taxi Němec: 605 013 234
Taxi Lipensko: 606 424 242
Taxi Lipno-Frymburk: 606 424 242
Taxi Lipno Transfers: 721 498 808
Taxi Penzion Jantar: 777 636 666
Sos Non Stop Taxi: 775 626 200

BANKOMATY

Bankomat MONETA Money Bank Horní Planá
Bankomat KB Černá v Pošumaví

Bankomat KB Frymburk
Bankomat České spořitelny Lipno nad Vltavou
Bankomat ČSOB Lipno nad Vltavou
Bankomat KB Lipno nad Vltavou
Bankomat KB Vyšší Brod
Bankomat České spořitelny Vyšší Brod

AUTOSERVISY

Karel Straka, Lipno nad Vltavou
Tel.: 606 624 838
Opravná aut p. Petr Štěrba, Černá v Pošumaví
Tel.: 380 744 109
Opravná aut p. Toncar, Horní Planá
Tel.: 728 048 200 (606 050 546)
Autoservis - odtahová služba Frymburk
Miloš Králík 602 454 954
Autoservis-pneuservis-odtahová služba
Michal Želechovský, Frymburk 171
Tel.: 723 779 289
Odtahová služba
Tel.: 737 139 495

ČERPAČÍ STANICE

Čerpačí stanice Horní Planá
Tel.: 380 738 289, otevírací doba 6:30 – 20:00
Benzinová pumpa Černá v Pošumaví
Tel.: 380 744 206, otevírací doba 7:00 – 19:00
Čerpačí stanice LPG Černá v Pošumaví
Tel.: 774 496 788, otevírací doba 8:00 – 19:00
Benzina Frymburk
Tel.: 380 735 197, otevírací doba 6:00 – 20:00
Čerpačí stanice Lipno nad Vltavou
Tel.: 602 646 531, otevírací doba 7:00 – 19:00
Benzina Vyšší Brod
Tel.: 380 746 134, otevírací doba 5:00 – 22:00
RoBiN OIL Rožmberk nad Vltavou
Tel.: 380 749 766, otevírací doba 7:00 – 19:00

POŠTY

Stožec, Tel.: 388 335 125
Nová Pec, Tel.: 388 336 041
Horní Planá, Tel.: 954 238 226
Černá v Pošumaví, Tel.: 954 238 223
Frymburk, Tel.: 954 238 279
Lipno nad Vltavou, Tel.: 380 736 267
Loučovice, Tel.: 954 238 276
Vyšší Brod, Tel.: 954 238 273
Rožmberk nad Vltavou, Tel.: 380 749 809
Hořice na Šumavě, Tel.: 380 737 110

PŘEVOZY

Převoz Horní Planá - Bližší Lhota
Tel.: 723 589 565
Převoz Dolní Vltavice - Kyselov
Tel.: 775 183 185
Převoz Frymburk - Frýdava
Tel.: 602 305 911

JEDNOTA
DRUŽSTVO SPOTŘEBITELŮ V KAPLICI

coop

SKUPINA COOP

Vaše prodejny
s českou tradicí



NAŠE SLUŽBY

Platba složenek
a ukládání peněz
na účet



Prodej sázenek
a losů



Výběr hotovosti



Dobíjení mobilních
telefonů



COOP Mobil

Platba kartou



Věrnostní
čipová karta



Prodej
vyhrazených léčiv



www.jednotakaplice.cz



Královský rodinný balíček

3 zážitky za 1 cenu



Balíček obsahuje:

Vstup do jedinečného Království lesa
Vstup na unikátní Stezku korunami stromů
Jízdu lanovou dráhou nebo Stezkabusem



Lipno. | www.kralovstvilesa.cz

Platí pro 2 dospělé a 1-4 děti